

- له سهر قسه كاني زور رشت بو، گوتی:
- «كهوابوو ريگم بده شتيكت پي بلیم. بهو چاكه ته مه چوه دهره وه؟»
- «له بهرچی؟»
- «سهر قوالت بهاشكرا هاوار دهكا، ئه ستيه كان ليكراونه ته وه. قوماشه كهش ره ننگه كهی جياوازه.»
- نوقه م لتيوه نه هات.
- «ئه گهر پسوله ت نبييه ده توانم پيتي بدهم.»
- «پسوله ی چی؟»
- «پسوله ی مؤله تدان.»
- «پتويستم پيتي نبييه. همه مه.»
- «زور باشه، بهلام گهر پتويستت پيتيه له توانمدايه بوئی پهيدا بگه م.»
- «به چهن دن؟»
- «ده وه ستيته سهر چه شنه كهی، نرخه كان ماقولن.»
- «حالی حازر پتويستم پيتي نبييه.»
- شانی خوئی هه لته كاند.
- گوتم: «شوكر هيچ ناته واوييه كم نبييه.»
- كاتی هاتمه دهره وه گوتی: «له بير نه كهی من هاوپريم.»
- «نه خيتر، له بير ناكه م.»
- گوتی: «ده تبيينه وه.»
- «باشه.»
- له دهره وه له هيتلی ئيستگه دوور كه و تمه وه، ژماره يي پوليسی سه ربازی له وئی وه ستابوون. له سيله ی باخچه يه كي بچووكه وه سواری په يتوونی بووم. ناو نيشانی نه خویشخانه كه م دايه په يتوونچييه كه، له نه خویشخانه، چوممه زووری دهرگه وان ه وه.
- ژنه كهی ناميتزی تی ودرهينام، دهرگه وانيش توقه ی له گه ل كردم.
- «هاتيته وه، خو شوكر سه لامه تی؟»
- «به لتي.»
- «چاشت خوار دووه؟»
- «به لتي.»
- ژنه كهی پرسى: ته ندروستيت چونه تينيتا؟ چونيت؟»
- «زور باشم.»

- «ناني به يانی له گه ل ئيمه ناخوی؟»
- «نه خيتر، پيم بلتي، داخوا باركلي ئيستا له نه خویشخانه ه؟»
- «باركلي؟»
- «سسته ره ئينگليزه كه.»
- ژنه كهی پالتيكي به ده ستمه وه نا، زهرده خه نه يه كي گرت و گوتی:
- «ده زگيرانه كهی.»
- دهرگه وان ه كه گوتی:
- «نه خيتر، ليره روشتووه.»
- ئه مه ی گوت و هه ناوم داخوپا.
- «دلنيايت؟ من مه به ستم شوژه كچه قزكاله ئينگليزييه كه يه.»
- «دلنيام چوه (ستريسا).»
- «كهی چوه؟»
- «دوو روژه له گه ل كچه ئينگليزه كهی تر روشتووه.»
- گوتم: «باشه هه زده كه م شتيكم بو بكه ی. به كه س نه لتي منت بينيوه. ئه م مه سه له يه زور گرينگه.»
- كابرای دهرگه وان گوتی: «به كه س ناليم.»
- ده ليري كاغه زيم دا يي. به لام په تي كرده وه.
- گوتی: «به لينت پي ده دم كه به كه س ناليم. هيچ پاره شم ناويت.»
- ژنه كهی پرسى: «چيت ده وئ بوئی ئه نجام بدهم، تينيتا؟»
- گوتم: «ته نيا ئه وه ندهم ده وئ.»
- دهرگه وان گوتی: «ئيمه لالين، هه رچييه كت هه يه پيمانی بلتي تا بوئی بكه ين؟»
- گوتم: «به لتي، له چاكه ی خو ته. خواحافيز، ده تان بينمه وه.»
- له بهر دهرگا راوه ستان و سه يری منيان كرد. سواری په يتونه كه بوومه وه. ناو نيشانی (سيمونز) م دا يي. (سيمونز) يه كتيكه له وان ه دیان ناسم و هونه ری گوزانی ده خويي.
- ناوچه يه كي دووری شار له نزيك (يور تاما گانيتا) ده زي، كه گه يشتمه ويندر ئه وه هيشتا له خه ودا بوو.
- گوتم: «تو زوو خه بهرت بوويته وه، هينري؟»
- «به شه مه نده فه ری يه كه م هاتووم.»
- «ئه وه هم مو پاشه كشه يه چييه؟ تو له به ره ی جهنگ بووی جگه رت هه يه؟»
- «جگه ره كان له ناو پاكه ته كهی سهر ميژه كه يه.»

ژوورتيكي گهوره بوو ته ختيك له تهنيشته ديواره كه دانرا بوو، له لايه كي تره وه پيسانوئييك و كه نتيورتيكي جلكان و ميترتيك دانرا بوو. له سهه كورسييه كي نزيك ته خته كه وه دانيشتم. (سيمونز) دانيشته بوو هه نيشكي خسته سهه سهه رينه كه وه دهستي به جگه ره كيشان كرد.

- «تووشی دهرده سهه ری خۆم بووم (سيمونز).»

گوتی: «منیش تۆ ناسا تووشی خه م و خه فته هاتووم. جگه ره ناکيشی؟»

گوتم: «نه خيتر، ته داره كي چونه سويسرا چۆن سازده كړی؟»

- «بۆ خۆت؟ ئيتالييه كان ريگه ت نادهن بچيه دهره وه ی ولات.»

- «به لئ، ئه وه ده زانم، به للام سويسر بيه كان هه لوتيستيان چي ده بی؟»

- «ده تگرن.»

- «ده زانم، كه گيرام چي ده بی؟»

- «هيچ نابي. ئه مه زۆر ناسانه. ده توانی بچيه هه ر شويني كه خۆت نارووته. و ايزانم ده بی راپورتی يا شتيكي له و بابه ته بنووسی بۆچی؟ نيازی راكردنت له ده ست پۆليس هه يه؟»

- «تا ئيستنا هيچ دييار نيه.»

- «پيتم مه لئ. گه ر ناته وه ی پيتم بلتي. به للام هه زده كه م بزانه ليره هيچ رووی نه داوه. له (پياسينزا) وه زۆر خراپ تيكه وتم.»

- «زۆر به داخه وه.»

- «نا، به لئ، زۆر خراپ بووم. به للام به چاكي گۆزانيم گوت. ده چم له (ليركۆ) هه ول ده ده م دووباره گۆزانی بلتي.»

- «هه زده كه م ناماده بم.»

- «تۆ زۆر ره وشت به رزی. خۆ له ناخوشيدا ني، وا نيهه؟»

- «نازانم.»

- «پيتم مه لئ. گه ر خۆت هه ز ناکه ی پيمي راگه يني. ئه مه چۆن وا رتيك كه وتوه، كه تۆ له به ريه كي وا خوتناوی دوور كه ويته وه؟»

- «دهستي خۆم لي شوشتوه.»

- «كوړی چاك، ده زانم تۆ كوړتيكي ژيري. هه ر چۆني بي ده توانم يارمه تيت بده م؟»

- «تۆ سه رت زۆر قاله.»

- «نه خيتر، زۆر نا هينري نازيم، هيچم پي مه لئ. سه رقال نيم ئه گه ر بتوانم شتي بکه م به يارمه تيدانت دلشاد ده م.»

- «به ژن و بالات به قه ده منه. ده توانی بچيه دهره وه ده سه ته جليكي مه دهنی پر

به خۆتم بۆ بکړی؟ خۆم هه مه به للام هه مووی له رۆمايه.»

- «تۆ له وه ی ده ژباي. وانيهه؟ جتيگه يه كي پيسه. چۆن بوو له وه ی ده ژباي؟!»

- «ده مويست بيم به ئه ندازباي بي ناسازی.»

- «ئه وه ی شويني ئه وه نيهه. جلويه رگ مه كره. ئه وه ی پيتويسته پيتي ده به خشم. زۆر

جوان و رتيكوپيكت ده كه م. برۆ ژوورئ، كه نتيوري جلان له ويته. ئه وه ی زه وقت ده يگري له به ري بکه، هاوړتي خۆشه ويستم، پيتويست ناکا جل بکړی.»

- «وام پي باشه كه بيكړم، سيم.»

- «هاوړتي نازيم، بۆ من وا ناسانتره، ئه وه ی پيتويسته ليره بتده مي. نه ك بچمه

ده ره وه بيانكړم. خۆ پاسه پورت هه يه؟ ناتوانی له وه ی بي پاسه پورت سه فه ر بکه ی.»

- «به لئ، پاسه پورتی خۆم هه لگرتوه.»

- «كه وا بوو ئه م جلانه له به ر بکه، روو له (هيلفيتاي) ی كۆن بکه.»

- «چۆنه ئه وه ی وا ناسان نيهه. ده بي به كه م جار بچمه ستريزا.»

- «زۆر چا كه هاوړتي خۆشه ويستم. ده بي به به له م بيه رپته وه، ئه گه ر نه مويستبايه جاريكي تر گۆزانی بلتي له گه لت ده هاتم. ئه م ريگه يه م هه ر له به ردايه. ده بي رۆژئ له رۆژان هه ر برۆم.»

- «ده توانی به ريگه ی هاتوهاوار گۆزانی بچريت.»

- «هاوړتي نازيم به ريگه ی هاتوهاوار گۆزانی ده چرم. به راستی من ده توانم گۆزانی بلتي. ئه مه به شه سه يره كه يه تي.»

- «گروت له گه ل ده كه م، ده توانی گۆزانی بلتي.»

له ناو جتيگا پالي دا به وه و كه وته جگه ره كيشان و گوتی: «شاقاوی له خۆت گه وره تر مه هاوئ. به للام له گه ل ئه وه ش ده توانم گۆزانی بلتي. ئه مه شتيكي سه يري نه فده ت ليكراوه، به للام ده توانم. هه زده كه م گۆزانی بلتي. گوئی بگه ر.»

هاواری كرد: «ئه فريكانا.»

ده ماری ملي ئاوسان و قيت وه ستان.

گوتی: «جا ئه گه ر به دلبيان بي يا به دلبيان نه بي ده بي گۆزانی بلتي.»

له په نجه ره كه وه سه يري دهره وه م كرد، گوتم:

- «ده چه خواره وه به په يتونچيه كه ده ليم پروا.»

- «بگه ر پي ته وه، هاوړتي نازيم. تا چاشت پي كه وه به خوین.»

له جتيگه ی خۆی هاته دهره وه، هه ناسه يه كي قوولي هه لمژي و ده ستی به مه شق كردن كرد. منيش چومه خواره وه و كرتي په يتونچيه كه م دا و به رپم كرد.

به جلی مه دهنی خۆم وهک یه کیکی خۆ گۆریو ده هاته بهرچاو. ماوه یه کی زۆر به جلی سه ربازی بووم و ههستی ئه وه نه ماوو جلی مه دهنی بپۆشم. پانتۆله کهم فشوفۆل دیاریوو. له (میلانۆ) ه پلینتیکم بۆ (ستریزا) بری. شه پقه یه کی نویشم کری. نه متوانی شه پقه کهی (سیمۆنز) بکه مه سه رمه وه. به لām جله کانی له بهرم رتیک بوون. بۆنی توتنیان لێ ده هات. کاتی له کونجیکی شه مه نده فه ره وه دانیشتم له جامه که وه سه بری خۆم کرد، شه پقه کهم زۆر نوێ دیار بوو، جله کانی شیم زۆر کۆن. منیش خۆم وه کو ئاواپی (لومباردی) ته ر که له جامه که وه دیار بوو، خه مبار ده هاته بهرچاو. چهند فرۆکه وانێ له ناو کونجه که بوون. زۆر بیران له من نه کرده وه. سه بریان نه ده کردم، زۆر رقیبان له هاوولاتی مه دهنی هاو ته مه نی من بوو. ههستم به وه نه ده کرد که له لایه نه ئه وان وه پيسوا کرابم. ئه گه ر ئیستا جارن بوايه. ريسوام کردبوون و له گه لیان تیکگی رابوو. له (گالاریت) له شه مه نده فه ره دابه زین، زۆر دلشاد بووم به وهی که به ته نیا مامه وه. رۆژنامه لا هه بوو، به لām نه مخوینده وه. چونکه نه مده و یست هه یچ شتی ده رباره ی شه ر بخوینمه وه. ده مویست له بیر خۆمی به رمه وه. په یانیکی ناشتی یه ک لایه نیم به ستمبوو. ههستم به ته نیاییه کی ته واو نه کرد که شه مه نده فه ره گه یشته (ستریزا) زۆر دلشاد بووم. له و باوه رده ا بووم که هه ندی کۆله لگرانی ئوتیله کان له ئیستگه ببینم، به لām که سی لێ نه بوو. ماوه یه ک بوو که ژ به سه رچوو بوو، هه یچ کۆله لگرێ به بیر شه مه نده فه ره وه نه هات. به جانتا که مه وه له شه مه نده فه ره که دابه زیم. جانتای (سیمۆنز) بوو. له هه لگرتن زۆر سووک بوو. له دوو کراس بترازی هه یچی دیکه ی تیا نه بوو. له ترسی باران که من له ژێر که پری ئیستگه راوه ستام، شه مه نده فه ره که که وه ته ری. له ئیستگه که وه چاوم به پیاوی که وت، لیم پرسی ئاخۆ ده بی بزانی چ ئوتیلێ ئیستا که ده رگای له سه ر پشته ؟ پیکه وتم که (گران هوتیل دس نیلز بورمییه) و چهند ئوتیلێکی بچوکی تر به درێژایی ساڵ ده رگایان له سه ره یشته و کراونه ته وه. له ژێر باران جانتا کهم هه لگرت و بۆ ئوتیلێ (ئیله بورمییه) ملی رتیکه م گرت. چاوم به په یتنوونێ که وت. به شه قامدا ده هاته خوار. ئیشاره تم بۆی کرد. وا باشتهر بوو به په یتنوون بچم. تا به رده رگای ئوتیلێکی گه وره چووین و، خزمه تکاری ئوتیله که به سه یوانێ هاته ده ره وه و زۆر به رتیز بوو. ژووریکه ی باشم گرت، ژووریکه ی گه وره و پرووناک بوو به سه ر ده رباچه ی داده روانی. هه وره کان تا سه ر ده رباچه که نرم ببۆوه. به لām له رۆژانی خۆره تارا دیه نیکی جوانی ده بوو. به کارگی رانی ئوتیله کهم گوت چاوه روانی هاتنی هاوسه ره که مم. له ژووره که دا چوارپایه کی دوو نه فه ری گه وره ی تیا بوو. به هۆله درێژه کانیدا رۆیشتم. به پیلکه یه کی به رین دابه زیمه خواره وه. به لای چهند ژووریکدا بۆ مه یخانه ی ئوتیله که چووم. مه یخانه چیه کهم ناسییه وه. له سه ر ستولیکه ی به رز دانیشتم و باده م و په تاته ی

سوورکراوم خوارد. مه به (مارتینی) یه که فینک و پاک بوو. مه یفرۆشه که پاش ئه وه ی پینکی دووه می مارتینی بۆ تیکردم لێی پرسیم:

- «تۆ لێره، له بورگیز، چی ده که ی؟»

- «له مۆله تدامه. مۆله تی خۆزی نه گه رانه وم.»

- «ئێره که سی لێ نییه. نازانم بۆچی ده رگای ئوتیله کانیا ن کردۆته وه.»

- «له راوه ماسی بووی؟»

- «چهند ماسییه کی نازدارم راوکردوه. ئه و که سه ی له و وه خته ی ساڵ بچیته راو به ده ستی به تال ناگه ریته وه.»

پیکه نیم. نه متوانی توتنی بۆ په یدا بکه م. ئه و توتنی پایپی ئه مریکی خواستبوو. که سوکاریشم توتنیان لێ پریمیوم، بۆیان ره وانه نه ده کردم، له وانیه له لایه ن میریبه وه قه ده غه کرابی، هه رچۆنێ بێ به ده ستم نه ده گه یشت.

گوتم: «هه ندیکه ترت هه ر بۆ په یدا ده که م. پیم بلێ تۆ دوو ئافره تی ئینگلیزیت له م شاره وه نه دیوه؟ پێرێ هاتوونه ته ئێره؟»

- «له م ئوتیله دانه به زینه.»

- «سه سته رن.»

- «دووسسته رم دیوه. خوله کی چاوه ریکه. هه ر ئیستا پیده که وم له کوێ دابه زینه.»

گوتم: «یه کیان هاوسه رمه. به وای سۆراغی ئه ودا هاتووم، تا چاوم پیتی که وێ.»

- «ئهو ی تریشیا ن هاوسه ری منه.»

- «گالته نا که م.»

- «بپوره له سوچه ته که م. من وای بۆ نه چووم.»

پاش بێنی به کر و هیمنی چوه ده ره وه. ماوه یه کی کورت به ته نیا مامه وه. منیش زه یتنوون و باوی ختی کراو و په تاته ی سوێرکراوم خوارد. له ئاوتیه که ی پشت که وه نته ری مه یخانه که وه سه بری خۆم و به رگه مه ده نیبه که مم کرد، مه یفرۆشه که هاته وه.

گوتی: «له ئوتیلێکی بچوکی نزیک ئیستگه وه دابه زیون.»

- «چۆن هه ندی سه نده و یح په یدا بکه ین؟»

- «به ته له فۆن بۆتی په یدا ده که م. خۆت ده بینی که هه یچمان نییه که س له ئوتیل دانه به زیوه.»

- «به راسته! که سی تیا دانه به زیوه؟»

- «به لێ، چهند که سیکی که می تیا دابه زیوه.»

سه نده و یچه کان هینران و سییانم خوارد، دوو پینکی تر (مارتینی) م نوشی. له ژیاندا هه یچ شتی ئه وه نده سارد و پاکم تام نه کرده وه. وای لێ کردم خۆم به پیاویکی شارستان

بزەنم. مەى سوور، نان، پەننەر، قاودى خراپ و گراپام بەكجار زۆر خواردبوۆد. لەسەر ستولینكى بەرز بەرامبەر تەختەدارى (ماهوگانی) و براس و ئاوتینەكان دانیشتم. بېرم بو لای هیچ شتى نەدەچوو. مەیفروۆشەكە چەند پرسبارىكى لى کردم.

گوتم: «هیچ دەربارەى شەر مەپرسە.»

شەرەكە زۆر دوور بوو. وا پێدەچوو شەر هەر رووی نەدابى، ئەودى شەر بى لىرە بوونى نەبوو. ئەوسا زانیم كە شەر بەگوێرەى من تەواو بوو و بەسەرچوو. بەلام ئەو هەستەم لەلا نەدەخولفا كە شەر تەواو بوو، هەستم بەهەستى ئەو قوتابییە دەچوو، كە سەعاتى لە قوتابخانە دوا دەكەوئ. تەنیا بېر لەو سەعاتە دەكاتەو كە ئاخۆ دەبى چى رووی دابى.

كاترین و هیلین فێرگسۆن لەسەر نانى ئىوارە بوون كە چوومە ئوتیلەكەیان. كاتى لە دالانەكە راوەستام، ئەوانم لەسەر خوان ببینی. فێرگسۆن قسەى دەکرد. كە چوومە ژوورەو لە قسەکردن وەستا. كاترین گوئی: «خواكەم!»

گوتم: «هەلەو، پۆژباش.»

كاترین: «ئەو تۆی.»

رووی گەشایەو، ئەو نەدە كە یفخۆش بوو، تەنانەت باوهرى نەدەکرد. ماچم كرد، سوور هەلگەرا، لەسەر میزى خوانەكە لەگەلیان دانیشتم.

فێرگسۆن پرسى: «پیاویكى سەبرى لىرە چ دەكەى؟ نانت خواردوو؟»

- «نەخپەر.»

ئەو كچەى خواردنى دەهینا هاتە ژوورەو. پێم گوت، قاپچ خواردم بو ببینی. كاترین بەدریژایی ئەوكاتە چاوى لە چاوانم بپیبوو. فێرگسۆن پرسى:

- «بەو جلوبەرگە لىرە چ دەكەى؟»

- «ئەندامى ئەنجومەنى وەزیرانم.»

- «لەناخۆشى دای؟»

- «فێرگى، كە یفخۆش بە. هەر كەمى كە یفخۆش بە.»

- «بەدیتت كە یفخۆش نابم، هەر من دەزانم ئەو كچەت خستۆتە چ داویكەو بەلای منەو، تۆ دیمەنىكى دىخۆشكەر نیت.»

كاترین بزەیهكى بو كردم، لەژێر میزەكەو سەرە پێیهكى گەیاندمى.

- «كەس منى نەخستۆتە داووه. فێرگى خۆم بەخۆم كردوو.»

فێرگسۆن: «ناتوانم بەرگەى ئەو پیاو بەگرم. ئەو هیچی نەكردوو تەنیا بەفرۆكە ئیتالییهكەى تۆی هەندىك كردوو. ئەمریکییەكان لە ئیتالییهكان خراپترن.»

كاترین گوئی: «سكۆتەلەندیبیەكان چتۆ رەوشت بەرزن.»

- «مەبەستم ئەو نییه. مەبەستم فرۆفیلە ئیتالییهكە بەتى.»

- «من فیلبازم. فێرگى؟»

- «بەلئ، لە فیلباز خراپترى وەكو ماری. ماری لەناو ملی سەربازى ئیتالییدا بەخۆ و بەپاتالى سەرشانت.»

- «خۆ ئیستا جلی سەربازى ئیتالییم لەبەر نییه.»

- «ئەمە نمونەیهكى تری تەلەكەبازییهكەتە، ئەم هاوینەت بەدلداری رابوارد و ئەو كچەت زگ پر كرد. ئیستاش دەتەوئ فیلتىكى تر بدۆزیتەو تە خۆتى لى رزگار بكەى.»

زەردەخەنەیهك بو كاترین كرد، ئەویش زەردەخەنەیهكى بو كردم.

كاترین گوئی: «هەردووكتان یەك شتن، بەسایەى تۆدیه شەرم لەخۆم دەكەمەو.»

- «كاترین باركلى، نەشەرمت هەبە نەشەرف، تۆش وەك ئەو تەلەكەبازیت.»

كاترین دەستى لەسەر دەستى دانا، گوئی: «نەخپەر، فێرگى. تاوانبارم مەكە. تۆ دەزانى ئیمە هەردووكمان یەكتریمان خۆش دەوئ.»

فێرگسۆن رەنگى سوور هەلگەراو گوئی: «دەستت لادە، گەر تۆزقالتى شەرمت هەبوايه. بەم چەشنە نەدەبووى تەنیا خوات دەزانئ زگت چەند مانگانە، تۆش هەروا دەزانى گالتەوگەپە. ئیستاش وا حریتە حریتتە چونكە هاوسەرە فریودەرەكەت هاتۆتەو لانت، ئای چەند بئ شەرم و بئ هەستى.»

فێرگسۆن دایە پرمەى گریان. كاترین هەستایەو، چوو دەستى لەمەل كرد.

كە بەپێتە وەستا بوو تا دلئ فێرگسۆن بداتەو، هیچ گۆزانیكم لەبەژن و بالائى بەدى نەكرد.

فێرگسۆن بەنوزە نوز گوئی: «بەلامەو گرینگ نییه. ئەمە شتىكى زۆر بێزەوەرە؟ كاترین دلئ دایەو. گوئی: «بەسە، بەس، شەرمەزارم دەكەى، مەگرى، مەگرى، ئەى فێرگیبەگیان.»

فێرگسۆن بەهەنسكەو گوئی: «ناگریم، ناگریم. تەنھا بو ئەو رەفتارە دەگریم كە تۆ تێوگلاوى.»

سەبرى منى كرد و گوئی: «من رقم لەتۆیه. كاترین ناتوانئ وام لئ بكا رقم لیت نەبیتەو. تۆ لە خستەبەرتىكى چەپەلئ ئەمرىكى ئیتالى.»

لووت و چاوى لەگەل گریان سوور داگەرابوون. كاترین پێم پێكەنى.

فێرگسۆن: «كاتئ دەستت لەسەر شامە بەئەو پێمەكەنە.»

- «رەفتارىكى ناپەسندە. فێرگى...»

بەهەنسكەو گوئی: «دەزانم، گوئ مەدەنە قسەكانم، پەشوگام، عاقل نیم، ئەمە

دهزانم دهمه وئ ههردو وکتان بهختیارین.»

کاترین گوتی: «ئیمه بهختیارین، فیرگی تۆش خوین شیرینی.»

فیرگسۆن دیسان تیی ههڵکردهوه گریان و گوتی: «نامه وئ ئیوه بهم ریگایه بهختیار بن. بۆچی یهکتیری ناخوازان؟ خوژنی ترت نیبه. وانیه؟»

گوتم: «نهخیر، نیمه.»

کاترین پیکه نی.

فیرگی: «ئمه پیکه نی نی ناوی. زۆربه یان ژنی تریان هه به.»

کاترین: «ئه گهر بهوه دلخۆش ده بی، ئه وایه کتری ده خوازین.»

فیرگی گوتی: «نهک بۆ دلخۆشی من. ده بوای ئیوه خۆتان ئه وه تان بوستیا به.»

- «ئه وسا ئیشمان زۆر بوو.»

- «به لئ، ده زانم. خه ربکی مندالبوون بوون.»

وام زانی که دیسان ده ست به نووزه نووز بکاته وه. به للام دهستی به تانه و توانج گرتن کرد.

گوتی: «وازانم ئه مشه وه له گه ل ئه وه ده پۆی؟»

کاترین: «به لئ، گهر بیه وئ.»

- «ئهی من؟»

- «بۆ به ته نیا لیر ده ترسی؟»

- «به لئ، ده ترسم.»

- «که و ابو له گه ل تۆ ده میتیم.»

- «نه خیر، له گه ل ئه وه پۆ، هه ر ئیستا له گه ل ئه وه پۆ، له دینتی ئیوه بیزار بووم.»

- «وا چاکه خواردنه که ته و او که بن.»

- «نه خیر، هه ر ئیستا پۆین.»

- «فیرگی تۆزی عاقل به.»

- «پیم گوتن، هه ر ئیستا پۆنه ده ره وه، هه ردو وکتان دوور که ونه وه.»

گوتم: «که و ابو با پۆین.»

زۆر لیتی پر بووم.

- «ده بینم، ئیوه شه یادی رۆیشتن. ده تانه وئ به ته نیا به جیم بیلن. ته نانه ت چه ز ده که م نانه که شم هه ر به ته نیا بخۆم. من هه ر به هیوای ئه وه بووم که بجمه ده ریا چه کانی ئیتالیا. ئیستا ش وا چۆن هات، تۆه، تۆه....»

دهستی به هه نسک کرد و سه بری کاترینی کرد و هه ناسه ی له گه روو مایه وه. کاترین

گوتی:

- «تا پاش شتوان لیره ده میتین. نه خیر. به ته نیا به جیت نا هیلیم گهر مه به سته مانه وه م بی، ده میتیم. به ته نیا به جیت نا هیلیم، فیرگی.»

چاوه کانی سربیه وه و گوتی:

- «نه خیر، نه خیر، ده مه وئ پۆن، ده مه وئ پۆن زۆر بی عه قلم، تکایه قسه کانم به هیتد هه لمه گرن.»

ئهو کچه ی خواردنی هیتا که چاوی بهم به زم و گریانه کهوت په شوکا، به للام ئه وه نده ی نه برد که گه رایه وه که به شه خواردنه که ی هیتا ههستی کرد باره که باشتر بووه. ئه وئ شه وئ له ئوتیلدا، له ژووره کی خۆمان بووین که هۆلیکی درێژ و به تالی ده ره وه هه بوو و پیتلاوه کانی شمان له ده ره وه بوو و له به ره رگا رایه خیکی ئه ستوو له سه ر عه رزی ژووره که بوو. له ده ره وه ش، له په نجه ره که وه، باران بوو، رووناکي ژووره وه ش خۆش و ئاسووده، پاشان رووناکي ده ره وه و رووناکیه زه وق هه لسیته که له گه ل چه ند چه رچه فیکی لووس و نویتیکی خۆش و دلخۆشکه ر، وای لئ ده کردین هه ست بکه یین که هاتوینه وه مالی خۆمان، چیتر هه ستمان به ته نیایی نه ده کرد.

له شه ودا به کی کمان واگا ده هات تا بزانی ئه و تر له وئ ماوه و دوور نه که وتۆته وه. بێجگه له مانه هه موو شتیکی تر درۆ و ناراست بوون. کاتئ ماندوو بووین نوستین. به کی کمان واگا ده هاته وه ئه و تریش واگا ده هات. بهم شتیه به هیتکی کمان به ته نیا نه ده بووین، پیاو چه ز به ته نیایی ده کا. کچیش چه ز به ته نیایی ده کا. ئه گه ر به کتر شمان خۆش بوو. ئیره یی به ته نیایی به کتر ده به یین. به للام ده توانم بلیم که به راستی ئیمه هه رگیز وامان هه ست نه کردوووه. ئیمه له و کاته ی هه ستمان به ته نیایی کردوو که پیکه وه بووین به رامبه ر خه لکی تر هه ستمان به ته نیایی ده کرد. خۆم ته نیا جارێک وام به سه ر هات، کاتئ له گه ل چه ند کچی بووم هه ستم به ته نیایی کرد. ئه و ریگایه وات لئ ده کا که هه ست به ته نیاییه کی بی پایان بکه ی. به للام ئیمه هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز به ته نیا نه بووین، هه رگیز نه ترساوین هه رکه پیکه وه ده بووین. ده زانم که شه و وه کو رۆژ نابئ: هه موو شتیکیان جیا وازه. شته کانی شه و ناتوانی له رۆژدا باسی لئ بکری، چونکه له رۆژدا نین. شه ویش بۆ ئه و که سانه ی به ته نیان و ته نیاییان ده ستی پیکر دووه و کاتیکی تر سناکه. به للام له گه ل کاترین کاتیکی خۆشتری بووه. کاتئ خه لک به جه رگیکی ئازایانه وه رو به رووی دونیا ده بنه وه. دونیا ده بی بیان کوژی و بیان شکیتیت. هه لبه ته ده شیان کوژی. دونیا هه موو که سئ ده شکیتیت. پاش ئه مه زۆر که س به هیتز ده بنه وه له شوینی شکاندا. به للام ئه وانه ی ناشکین، ده یان کوژی. دونیا به بی لایه نگیری ئه وانه ی زۆر چاک و زۆر چاک و زۆر دلته رم و زۆر ئازان ده کوژی. ئه گه ر له هیتکیش له مانه نه بی ده بی لیت مسۆگه ر بی که تۆش هه ر ده کوژی. به للام ئه مه ش په له په کی تاییه تی ناوی.

دېته بېرم به يانی که له خه وهه لاسام کاترين له خه ودابوو، تيشکی رۆژ له په نجه رده که دهاته ژوروره، باران وهه ستابوو، له نيتو نوین هاتمه دهر، بۆ لای په نجه رده که چووم، له خواره وای په نجه رده که وهه باخچه هه بوون روت بسوونه وه، به للام جوان و پیک بوون. رېچکه یی چه ورپېژکراو، دارودره خت، دیواره به ردينه که یی نزیک دریاچه، دریاچه که ش له بهر تيشکی رۆژ چیاکانی نهو بهر... له تهنیشت په نجه رده که وهه پراوه ستابووم و سهیری دهره وهم کرد، کاتخ روم سووراند کاترينم له خه وهه ستاند و سهیری منی ده کرد. گوتی: «چۆنی نازیم؟ رۆژیکي خوشه وانییه؟»

- «تۆ چۆن ههست ده که یی؟»

- «زۆر باشم. شهوتیکي خوشمان پابوارد.»

- «چاشت ده خۆی؟!»

نه و دلی چاشتی ویست. ههروهه منیش. نانه که شمان له سهه ر جیگا خوارد، تيشکه خۆری نوڤتیمبه ریش له په نجه رده که وهه خۆی ده ژوروره کوتا، خوانی ناخواردن له نیتو باوه شم بوو.

- «رۆژنامه ت ناوی؟ تۆ له نه خوشخانه هه ردهم رۆژنامه ت ده ویست.»

گوتم: «نه خبیر، ئیستا رۆژنامه ت ناوی.»

- «کار نهو هنده توش بووه، نانه ووی دهریاره شی شت بخوتنیته وه؟»

- «نامه ووی هیچی دهریاره یی بخوتنمه وه.»

- «خۆزیا منیش له گه لت بام تاوه کوشتیکم دهریاره یی ئەم شه ره له نزیکیه وهه بزانیبايه.»

- «گه ت توانیم له میشکم ریکی بخه مه وه نه و رۆژئ سه ربرده که ت بۆ ده گپه مه وه.»

- «به للام نه گه ره به جلی مه ده نیبه وهه بتیبین ناتگرن؟»

- «له وانه گولله بارانم بکه ن.»

- «که وایی نایی لیره مینین، ده بی لهم ولاته بچینه دهره وه.»

- «بیرم له شتیکی واکردۆته وه.»

- «ده چینه دهره وه، نازیمه کهم، نایی خۆت توشی مه ترسی بکه یی پیم بلتی چۆن له (میستری) به وهه چوویته (میلانو؟)»

- «به شه منده فهر، به جلی عه سه که ری بووم.»

- «نه و کات ترست نه بوو؟»

- «به و راده یی نا، پسوله یه کی هاتوچۆکردنی کۆنم لا هه بوو، له (میستری) رۆژ و کاتم له سهه ر دانا.»

- «نازیمه کهم، تۆ لیره هه ردهم رووبه رووی گرتن ده بیه وه، من هیچ شتیکی وام

ناوی، نه گه ره کاری واش بکه یی نه و کارتیکی شیتانه به. نه گه ره بتگرن ئیمه هیمچمان به سه ردی.»

- «با بیر له وه نه که یه وه، نه و نه دی بییری لی بکه مه وه بیزار بووم.»

- «چ ده که یی گه ره هاتن بتگرن؟»

- «ده یان ده مه بهر گولله.»

- «ده بیینی چه ند بی عه قلی، نایه لم پیت له توتیل بچیتنه دهره وه تاوه کو به جیتی نه هیلین.»

- «روو له کوئی که یی؟»

- «له رپی خوا بهم شپوهیه رهفتار مه که، نازیمه کهم، هه ره شوتینی بی رووی تی ده که یی. به للام تکایه شوتینی بدۆزه وه یه که سه ر رووی تی بکه یی.»

- «سویرا، له م بهری دهریاچه که وه، ده توانین بچینه ویتن دهر.»

- «شتی چاکه.»

هه ور دهره وای داپوشیبوو، تاریکیش به ره به ره بالی به سهه ر دهریاچه که وه داده کیشا.

گوتم: «به و هیوا به م تا سهه ر ژبانی تاوانبارانه نه به یه سهه ر.»

- «به م شپوهیه مه به، نازیم، تۆ ماوه یه کی دوور و درپژ وه کو تاوانباران نه ژباوی، ئیمه هه رگیز وه کو تاوانباران نه ژباوین. له مه و دواش کاتیکی خوش به سهه ر ده به یی.»

- «وه کو تاوانبارئ هه ست ده که م. له سوپا وه پام کردوه.»

- «نازیمه کهم، تکایه هۆش بینه وه سه ره خۆت، ئەمه راکردن نیبه له سوپا وه. ئەم سوپایه ته نیا سوپایه کی ئینالیبه.»

پینکه نیم گوتم: «تۆ کچتیکی باشی، با بچینه سهه ر چواربايه که وه. له نیتو جیگه هه ست به خۆشی ده که م.»

پاش ماوه یه کی که م کاترين گوتی: «تۆ وه کو تاوانبارئ هه ست نا که یی، وانییه؟»

گوتم: «نه خبیر، کاتنی له گه ل تۆمه واهه ست نا که م.»

- «تۆ کو رپکی گه مژه یی. به للام من چاودتیریت ده که م، کارتیکی مه زن نیبه. نازیمه که م ده مه و به یانیان هه ست به دل خپوران هه و نا که م؟»

- «زۆر جوانه.»

- «تۆ ناتوانی بخه ملتینی که چ هاسه رتیکی باشت هه یه. به للامه وه نه وه گرینگ نیبه. جیگایه کی وات بۆ ده دۆزمه وه. نه توانن په ی پین بهن و ده ستگیرت بکه ن.

نه و کات ژبانیکی به ختیارانه ده به یه سهه ر.»

- «با هه ر ئیستا بچین.»

- «ده چین، نازیم، هه ره شوتینیک و هه ره کاتنی تۆ بلتی له گه ل نام.»

- «با بیری له هیج نه کهینه وه.»  
- «زۆر باشه.»

35

کاترین له لای دهریاچه که وه بۆ دیتنی (فبیرگسۆن) گه رایه وه ئوتیله بچکۆله که و منیش له مه یخانه دانیشتم و رۆژنامه خۆتنده وه. مه یخانه که کورسی قایشی نهرم و خۆشی تیا بوو. له سه ر کورسیی دانیشتم. به خۆتندنه وهی رۆژنامه خه ریک بووم. تا مه یفرۆشه که هات. سوپا له (تاکلیامانتۆ) خۆی نه گرت وه، بۆ (پییاف) کشا وه ته وه. (پییاف) م هاته وه یاد، ئه و هیله ئاسنییه ی بۆ به ره ی جهنگ ده چوو له نزیک (سانا دۆنا) به (پییاف) دا تیسه ر ده بوو. له م ناوچه یه دا روهباری (پییاف) قۆل و له سه رخۆ و ته نگه به ربوو، له خواره وهی زه لکا و نۆکه ندی میشوولاوی هه بوو. له وئ چه ند قیلا به کی دلرفینی تیا بوو، جاریکیان، به ر له شه ر به سه ر (کورینا دامینۆ) که وتم ما وهی چه ند سه عاتی به نیو گرده کاندان رۆیشتم. له سه ر لووتکه که وه، روهباره که له چۆمیک ماسییه که شینییه ده کرد، به تیژی ده رۆیشتم که به ته نکی ده کیشا و چه ند گۆلاویکی ته نکی له بن سیبه ری به ردان پیکهینا بوو. رینگاکه له (کادۆر) پیچی ده کرده وه. له خۆم پرسی ناخۆ چۆن سوپای سه ر ئه م لووتکه داده به زیتته خواره وه.

مه یفرۆشه که هات.

گوتی: «کۆنت گریفی سۆراخی ده کردی.»

- «کئی؟»

- «کۆنت گریفی. ئه و پیسا وه به سالآچوه وت دیتته وه یاد که جاری پیتشوو لیته بوویت.»

- «ئه و لیته یه؟»

- «به لئ، له گه ل کچی برا که ی لیته یه. پیتم گوت تۆ هاتوینته لیته. ده یه وئ بلیاردی له گه ل بکه ی.»

- «کوا، له کوپیه؟»

- «چوه ته پیاسه.»

- «داخوا چۆنه؟»

- «له جارن میرکورتیه. شهوی رابردوو سئ کۆکتیلی شامپانیایی به ر له نانی شیوان خواردۆته وه.»

- «له بلیاردکردن چۆنه؟»

- «گه مه ی زۆر جوانه. له منی بردۆته وه. که پیتم گوت لیته ی زۆر که یفخۆش بوو.

که س نییه بلیاردی له گه لدا بکا.»

کۆنت گریفی ته مه نی نۆهت و چوار سال بوو. هاوسه رده می (میتترینخ) بوو پیساویکی پیری سه ر سیی بوو، خاوه ن سمیلتیکی ریک و ره وشتیکی به رزبوو، له دهسته ی دیبلۆماسی ئیتالییا و نه مسادا خزمه تی کرده بوو. ئاهه نگه کانی سالرۆژی له دایکبوونی گه وره ترین رووداوی کۆمه لایه تی (میلانۆ) بوون.

ئومیدی ئه وهی لئ ده کرا سه د سال بژی. وا به لیته اتوویی و زانایانه بلیاردی یاری ده کرد که به ته واوی پیچه وانه ی ته مه نی خۆی بوو. به ره وهی که ژ به سه ر بچی، کاتی له (سترتزا) بووم، جاری پیتشوو ئه وم بینی له کاتی بلیاردکردن شامپانیامان خواره وه. به نه ریتیکی چاکم زانی، له سه د خال پازده خال قانی دامی سه ره رای ئه وهش یارییه که ی برده وه.

- «بۆچی پیت نه گوتم ئه و لیته یه؟»

- «له بیرم چوو.»

- «کیتی تر لیته یه؟»

- «که سی وا لیته نییه. تۆ بیناسی، هه مووی شه ش که س لیته ن.»

- «ئیتستا چی ده که ی؟»

- «هیچ نا که م.»

- «با بچین بۆ را وه ماسی.»

- «ته نیا یه ک سه عات ما وه م هه یه.»

- «هه ر باشه ده با بچین. قولایی ماسی بیته.»

مه یفرۆشه که چاکه تیکی له به رکرد و، چووینه ده ره وه، دابه زینه خواره وه به له مان پهیدا کرد، من سه و لئم لیدا. مه یفرۆشه که ش له سه ر به شی دا وهی دانیشتم. دا و قولابه که و شتیکی قورسی فری دایه ناو ئا وه وه. قولابه که تاییه ت بوو به ماسی که شینه. له گه ل لیساری ده ریاچه که سه و لئمان لیدا. مه یفرۆشه که دا وه که ی به ده سه ته وه گرتبوو. ناو به ناویش هه لی ده ته کاند. (سترتزا) له لای دهریاچه که وه وکو شوینیکی چۆلکرا و ده هاته به رچاو، چه ند ریزه داری روت بو وه، هه ندئ ئوتیلی گه وره و قیلای داخراوی تیا بوو. به ره و (ئیبزلا بیلا) سه و لئم لیدا. له دیواره کانی نزیک بووینه وه. قولایی ئا وه که له وئ زیاتر بوو. له ناو ئا وه سافه که وه دیواریکی به ردی داها توری به رزبو وه دیار بوو. پاشان به ره و سه ره وه. به ره و دوورگی را وچییه کان چووین... رۆژ له ژیر هه وره وه بوو، ئا ویش تاریک و مه نگ و سارد بوو. له گه ل ئه وهی هه یج ماسییه کمان نه گرت، چه ند باز نه یه کمان له ناو ئا وه که دا بینی له گه ل به رزبوونه وهی ماسییه کان بۆ سه ر ئا و پهیدا ده بوون. بۆ دوورگی را وچییه کان، بۆ ئه و شوینه ی به له مه کانی تیا را گیرابوو سه و لئم لیدا. را وچییه کان خه ریکی خسته نه وهی تۆره کانیان بوون.

- «بچین شتی بخۆینهوه؟»

- «با بچین.»

به له مه كه م هینا به شۆسته بهردینه كه ی له نگه رگرتن، مه یفرۆشیش داوه ماسیبه كه ی ده رهینا و هه لیکرده وه و له ناو به له مه كه ی دانا و قولا به ی چه شه كه شی له لیواری به له مه كه گیرکرد. یازم دا به دهره وه. له به له مه كه م به سته وه، روومان له چایخانه به کی بچووک کرد، له سه ر میزێکی دارینی رووت دانیشتن. داوای (فیرمۆت) مان کرد.

- «له سه ول لێدان ماندوو بووی؟»

- «نه خێر.»

گوتی: «من له گه رانه وه سه ول لێ دده م.»

- «ناخر، من چه ز له سه ول لێدان ده کم.»

- «به لām له وانه به گه ر تو داوه ماسیبه كه بگری. به ختمان چاکتر بی.»

- «باشه.»

- «پیم بلتی باری شه ر چۆنه؟»

- «خرابه.»

- «ناچار نیم بو شه ر بچم. زۆر پیرم، وه کو کۆنت گریفی.»

- «له وانه به له و زوانه ناچار ت بکه ن به شداری بکه ی.»

- «سالی ناینده له وانه به ناوزه کانم بانگ بکرتن. به لām ناچم.»

- «گه ر نه چی، چی ده که ی؟»

- «ولانت به جی دێلم، ده چه وه دهره وه. ناچه شه ر. جارێک چووم، بو شه ر، له

شه ری (حه به شه) دا به شداریم کردوه. ناچم. تو بۆچی چووی؟»

- «نازانم، له بێ عه قلی خۆم.»

- «پێکیکی تر (فارمۆت) ده خۆتته وه؟»

- «به لێ.»

له گه رانه وه مه یفرۆشه که سه ولی لێدا. له شوێنیکی به رزی ده ریاچه که وه له پشت (ستریزا) هه ولی راومان دا، پاشان له شوێنیکی نزمتر، زۆر له لیواری ده که ی دوور نه بوو. من داوه که م گرتبوو، له وکاته ی سه بری ناوی نۆقیتمبه ری تاریک و قه راغه چۆل و هۆله که م کرد هه ستم به نه رمه جوولانیکی قولا به که کرد. مه یفرۆشه که سه ولی گه وره ی لێدا، به له مه که ی به ره و پیش برد. له گه ل هه ر ته کانی داوه که گرژ بوو بو داوه گه رابه وه. داوه که م هه لکیشا، هه ستم به قورسای ماسیبه کی زیندوو کرد، داوه که جارێکی تر گرژ بووه وه. ماسیبه که رزگاری بوو.

- «ماسیبه کی گه وره دیاریوو؟!»

- «زۆر گه وره.»

جارێکیان به ته نیا بووم راوم ده کرد. داوه که م به ددانم گرتبوو، ماسی که شینه به ک ده می له قولا به که گیرکرد، ئه وه نده ی نه ما بوو ددانه کانم ده رکیشیت.

گوتم: «باشترین پێگه ئه وه به داوه که له لاقته وه به بی ئه وکات به چاکی هه سستی بێ ده که ی و ددانه کانیشت له ده ست ناچن.»

ده سستی خۆم خسته ئاوه که وه، ئاوه که زۆر سارد و ته زی بوو. که وتینه به رامبه ر ئوتیله که.

مه یفرۆشه که گوتی: «ده بیته بگه ر پیمه وه ئوتیل. له سه عات یازده ده بی له وئ بی.»

- «زۆر چا که.»

داوه که م له ئاوه که ده رهینا و له دارێکی هه ردوو سه ر چال هه لکرده وه. مه یفرۆشه که به له مه که ی له خلیسکاییبه بچووکه که ی دیوار به ردینه وه راگرت و به زنجیریکی به سستیبه وه و کللی دا. گوتی: «هه ر کاتی پێوست پتی بوو، کلبله که ی له خزمه ت دا به.»

- «سوپاس»

بو ئوتیله که کشاین، له وپوه بو مه یخانه که. به و به یانیبه دلم هیچی تری نه ده برد. بو ژوو ره که مان سه رکه وتم. خزمه تکاره که به ر له من به ما وه به کی زۆر کورت ژوو ره که ی رێک خستبووه. کاترین تا ئه و ده م نه گه رابوو وه. له سه ر چوارپا به که لێ درتێ بووم، هه ولم دا خۆم تووشی به رکردنه وه نه که م. کاتی کاترین گه رابه وه جارێکی تر هه ستم به حه سانه وه کرد. پتی گوتم (فیرگسۆن) له خواره وه به هاتوو فراوین له گه ل ئیمه بخوا.

گوتی: «ده زانم، له به ر دلت گران نیبه.»

گوتم: «نه خێر.»

- «چیته! ئازیم؟»

- «نازانم.»

- «ده زانم هیچت لا نیبه، خۆتی پتوه خه ریک بکه ی. هه موو ئه وه ی هه بیته هه ر منم. منیش ده چه ئه ملاو ئیملا.»

- «ئه وه راسته.»

- «ببوره، ئازیم، ده زانم شتیکی زۆر ناخۆشه مرۆف له پر هه ست بکات هیج نیبه.»

- «به وه له ژیان راهاتووم که پر بێ له هه موو شتی. ئه گه ر ئیستا تو م له گه ل نه بێ، هیج شتی له و دونیا به شک نا به م.»

- «به لām من هه رده م له گه لت ده مینیم. ته نیا بو ما وه ی دوو سه عاتی لیت



دوورکه و توومه تهوه. لهو ماوهیه هیچ نه بووه خۆتی پتیه خه ریک بکه ی؟»

- «له گه ل کایرای مه یفرۆش چوممه پراوه ماسی.»

- «پیا سه یه کی خۆش نه بوو؟»

- «به لئ خۆش بوو.»

- «کاتئ له به ره ی جه ننگ بووم وام ده کرد به لام له وئ زۆر شت هه بوو خۆم پتیه خه ریک ده کرد.»

- «ئوتیلۆ، بئ کار و پیشه یه.»

- «ئوتیلۆ قوله ره ش بوو. له گه ل نه وه ش من دلپسیسی لئ ناکه م. من ته نیا که و توومه ته داوی خۆشه و یستی تۆوه هه ره نه وه نده و هیچی تر له گۆریدا نییه.»

- «ده توانی بی به کوریککی باش و ره فتارت له گه ل فیرگسۆن جوان بکه ی؟»

- «هه رده م له گه لئ باشم، نه گه ره نه و نفرینم لئ نه کات.»

- «له گه لئ باش به. بی بکه وه. بزانه ئیمه له چ ناز و نیعمه تیکین. که چی نه و له هه موو شتی بئ به شه.»

- «من له و باوه دانیم، که نه ویش نه و ناز و نیعمه ته ی ئیمه بخوازی.»

- «تۆ هه رچه نده کوریککی زیه کی به لام زۆرزان نیت.»

- «له گه لئ باش ده بم.»

- «ده مزانی باش ده بی، تۆ زۆر خوتین شرینی.»

- «خۆ پاش نانخواردن نامینیتته وه؟»

- «نه خیر، خۆی لئ پرگار ده که م.»

- «پاشان ده گه رپینه وه ئیره.»

- «هه لبه ت، وا ده زانی من ده مه وئ به چی بکه م؟»

دابه زینه خواره وه تا له گه ل فیرگسۆن فراوین بخۆین. مه زنی ژووری نانخواردن و ئوتیلکه کاریککی زۆری تیکردبوو. جه مه نانیککی چاکمان له گه ل دوو بوتل کاپری سپی خوارد. کۆنت گریفی هاته ژووری نانخواردن. خۆی بۆ دانه واندینه وه کچه براکه ی له گه ل بوو که تارپاده یه کی زۆر به دا پیره م ده چوو. سه ره برده ی کۆنتم بۆ فیرگسۆن و کاترین گبیراپه وه. سه ره برده که کاری له فیرگسۆن کرد. ئوتیلکه ئوتیلکی زۆر گه وه و مه زن و چۆل بوو، به لام خواردنه که ی نایاب بوو، مه یه که شی به له زه ت بوو. ئیمه ی هینا یه جۆش. کاترین نه یویست سه ری خۆی گه رمتر بکا. زۆر به ختیار بوو. فیرگسۆن که من که یفخۆش بوو. من خۆم هه ستم به سه رگه رمیبه کی ته واو کردبوو. پاش نانخواردن فیرگسۆن گه راپه وه ئوتیلکه کی.

گوتی: «ده چی پاش نانخواردن سه رخه وئ ده شکینتی.»

پاش نیوه رۆیه کی دره ننگ یه کی له ده رگای دا.

- «کیبه؟»

- «کۆنت گریفی، ده یه وئ بزانی داخوا بلیاردی له گه ل ده که ی؟»

سه یری سه عاته که مم کرد، له ده ستم کردبووه و له ژتیر بالیفه که وه م دانا بوو.

کاترین گوتی: «وا پتویست ده کا بچی نازیم؟»

- «وا بزانه م وا چاکه بچم.»

سه عات چوار و چاره گ بوو، به ده نگیکی به رز گوتم:

- «به کۆنت بلئ بۆ سه عات پینج له هۆلی بلیارد ده بم.»

سه عات چوار و چل و پینج خوله ک کاترینم ماچ کرد. خواحافیزیم لئ کرد چوممه ژووری سه ر شۆرک تاجله کانم له به ر بکه م، که قه ره و پته که م ده به ست له ئاوینه وه سه یری خۆم کرد، خۆم به جلی مه ده نی زۆر نامۆ هاته به رچاو. وا هاته بیرم هه ندئ کراس و گۆره وی بکرم. کاترین پرسی: «زۆر ده میتینیتته وه؟ نه و شانه یه م ناده بی؟»

کاترین له سه ر چوارپا یه که وه زۆر جوان و دلگیر هاته به رچاوم. ته ماشام کرد پرچی خۆی شانه ده کرد. سه ری خۆی شۆر کردبووه تا پرچی هه مووی به لای دابکه ویت. ده ره وه تاریک بیوو، رووناکی نه و گلزیه ی که له سه ر سه ریبه وه بوو له سه ر پرچ و شان و ملی ده بریسکایه وه. چوممه لای ماچم کرد، له و ده سته ی شانه که ی به ده سته وه بوو گرتم. سه ری خۆی دانا یه سه ر بالیفه که. شان و ملیم ماچ کرد. وا هه ستم کرد له به ر خۆشه و یستیم خه ریکه بۆی له هۆش خۆم ده چم.

- «نامه وئ برۆم.»

- «متیش نامه وئ برۆی.»

- «که وابوو نارۆم.»

- «به لئ، برۆ، تاوئ دوور ده که ویتته وه، داوی ده گه رپیتته وه.»

- «نانی شیوان، لیره، له ژووره وه، ده خۆین»

- «زوو برۆ، زوو وه ره وه.»

کۆنت گریفی له ژووری بلیارد بوو. خه ریککی مه شق بوو، له ژتیر تیشکی نه و رووناکیبه ی ده که وته سه رمیتزی بلیارده وه، کایرا زۆر ناسک ده هاته به رچاو. له سه ر میتزیککی قوماره وه. که که من له رووناکیبه که وه دووربوو، دوسکه یه کی زیوینی به فر له گه ل مل و ته په دۆری سه ری دوو بوتلی شامپانیا ده بیبران.

کۆنت گریفی یه کسه ر به پیره مه وه هات. کاتئ به ره و میتزه که چوم ده سته ی بۆ درتیز کردم. گوتی:

- «زۆر شادمانم به هانتت، له لوتفی خۆته هاتووی یاریم له گه ل بکه ی.»

«له لوتفي خوټه داوات ليم كړدوه.»  
 «نایا تندرستیت زور چاكه؟ پټيان گوتم له نهزيترو بريندار بووی. هيوادارم به تهاوی چاك بوويته وه.»  
 «زور باشم. نهی توش باشی.»  
 «نوه، من هردهم باشم، بهلام پيربووم، نيشانهی پيربووم لى بهديار كهوتوه.»  
 «باوهړ ناکم.»  
 «باشه، دهتهوئ نمونه يه كټ بو بېنمه وه؟ بو من ناسانتره بهئيتالی قسه بكم. من ياسايه كی وام بو خوم داناوه، بهلام كاتى ههست ده كم ماندرومه بو من گه لى ناسانتره. بهئيتالی قسه بكم. نيتر بهو جوړه ده زانم كه خهريكه بهره و جيهانی پيرى ههنگاو ده نيتم.»  
 «خو ده توانين بهئيتالی قسه بکين. منيش توژى شه كه تم.»  
 «نوه، بهلام كه ماندر و دبی بو تو وا ناسانتره بهئنگليزي قسه بکي؟»  
 «مه به ستت ئينگليزي نه مريکيه؟»  
 «به لى، نه مريکي. تکا يه به نه مريکي قسه بکي. زمانىكى خو شه.»  
 «به ده گمن چاوم به نه مريکي ده كه وئ.»  
 «شه يدايانى. پياو شه يداى بينينى هاوولا تيانى خو يه تى، به تاييه تى نافرته و لا تى خوئ. خو م نه وه ده زانم. يارى بکين ياخود توش ماندووی؟»  
 «ماندوويم گالته م كړد. چه ند خال قائم ده ده يتى؟»  
 «بهم دوايبيانه ياريت زور كړدوه؟»  
 «قهت نه م كړدوه.»  
 «تو چاك يارى ده كى. ده خال له سه د خال.»  
 «تو پيمدا هه لده لى بيت.»  
 «با پازده بى.»  
 «باشه، بهلام، هر ليم ده به يته وه.»  
 «حه ز ده كى له سه ر شت بى؟ تو هردهم هه ز ده كى له سه ر شت يارى بکي.»  
 «وا بز انم له سه ر شت بى با شتره.»  
 «زور چاكه، هه زده خال قانت بى. هر خالى له سه ر په نگی.»  
 يار ييه كى جوانى كړد. سه ره راى نهو خالانهى قانى پيدا بووم په نجا خال، به جوړ خال له پيش نهو بووم. كوټ گريفى ده ستى به دوگمه ي زهنگى ديواره وه نا تا مه يفر وشه كه بانگ بكا.

به مه يفر وشه كه ي گوت: «زه حمت نه بى بوتلى بکه وه.» پاشان پرووی له من كړد و گوتى: «كه مې ورياكه ره وه وهرگرين.» مه يه كه زور سارد و ناشيرين و ناياب بوو.  
 «خو به لاتوه سه غله ت نابى گهر به ئيتالی قسه بکي؟ نه مه نيشانه ي بى ده سه لا تيمه.»  
 له يارى بهر ده وام بووين، له پشورى نيوان ليدانه كاندا، مه يمان فر ده كړد. به ئيتالی قسه مان ده كړد. بهلام كه م قسه مان ده كړد. مه يلى خو مان دابوه گه م كه، كوټ گريفى سه د خالى ته واو كړد. منيش به خاله قانه كانه وه گه ياندمه نزهت و چوار خال. زه ده خه نه يه كى گرت و ده ستى له سه ر شانم دانا، گوتى: «ئيسستا بوتله كه ي تريس ده خو بيه وه، توش سه رگوز شته ي شه پم بو بگيريه وه.»  
 چاوپه يى كړدم تا دانيشتم. خو شى دانيشتم. گوتم: «له باره ي هر شت يكي تر بى نابى؟!»  
 «ناته وئ ده باره ي شه ر قسه بکي؟ باشه بهم دوايبيه چيت خو يندو ته وه؟»  
 «هيچ. زور ته وه زه ل بووم.»  
 «نه خير، بهلام تو دبه ي شت بخو ينيته وه.»  
 «چ شتى وا له روژانى شه ر نو سراوه؟»  
 «كتيبى (لى خو) (۱) هى نو سه رى فه رده نسى (باريوس) و كتيبى (مسته ر بريتلينگ) له كلاو روژنه ي نه وه ده بې نيتم.»  
 «نه خير نه و هيچ نابيينى.»  
 «چى؟»  
 «نه و له نيو به ينى نه وه وه هيچ نابيينى. نه و كتيبانه له نه خو شخانه هه بوون.»  
 «كه وا بى نه مانه ت خو يندو ته وه.»  
 «به لى، بهلام شت يكي وا به كه لكيان تيا نييه.»  
 «له و باوه رده ام كه كتيبى (مسته ر بريتلينگ) لى كو ليينه وه يه كى چا كى گيانى چينى ناوه راس تى ئينگليزيه.»  
 «من هيچ ده باره ي گيان نازانم.»  
 «نای قوربه سه ر، ئيمه هيچ نيكيان هيچ ده باره ي گيان نازانين، تو پروادارى؟»  
 «ته نيا به شه و.»  
 كوټ گريفى زه رده خه نه يه كى هاتى و به په نجه كانى گلاسه كه ي سو وړاند.  
 «له و پروا يدا بووم، كه هر چه ند به سالا بچم پروادار تر بيم. بهلام نه وه نه هاته دى نه مه ش جيگه ي داخه.»

(۱) لى خو: دوزه: كتيبى هيزى باريسه.

پرسیم: «حهز دهكهی پاش مردن بژی؟»

هه ره له گهل دركاندنی وشه ی مردن ههستم به بی عهقلتی و پهشیمانی کرد، بهلام گوئی بهو قسه نه دا.

گوئی: «ئهمه دههستیتته سهه ژیان. ئهم ژیانه زۆر خو شه ههز ده كه م هه تا هه تابه بژیم.» بزه یه کی هاتی «نزیكهی ئه و هیوا یه شم به دهست هیناوه.»

له سهه دوو كورسی چه رمین دانیشتبووین. شامپانیاكه له ناو دۆلكه ی به فر و، په رداخه كا ئمان له سهه مپهزه كه، له نیا ئمان بوون.

- «گه ره بگه یته ئه و ته مه نه ی من گه یشتوو مه تێ شتی زۆر سه به ده بیینی.»

- «هه رگیز به پیران ناچی.»

- «له شه كه م پیر بووه، هه ندێ جار له وه ده ترسام كه په نجه یه كم بشكینم. هه روه كو

چۆن قالبی ته باشیر ده شكی. گیانم بپه رته و نه ژیره ره له جار ان.»

- «تۆ ژیری.»

- «نه خپه ر، ئهمه هه له یه كه ی گه وه ره یه، ژیره یه تی پیران. ته مه ن ژیره یان ناكا، به لكو

ته مه ن و ایان لی ده كا به هوده بن.»

- «له وان یه ئهمه ش ژیری بی.»

- «ئهمه ژیری سه ره نج رانه كیشه. چ شتی لای تۆ له هه موو شتی به نه رخرته؟»

- «ئهو كه سه ی خو شم ده وێ.»

- «منیش وه كو تۆ. ئهمه ژیری نییه. ژیانته لا به نه رخره؟»

- «به لتی»

- «منیش هه روه كو تۆ. له م دونیا یه ئه وه نده م هه یه. بۆ به ش نا هه نگی له دا یك بوونی

بۆ ساز ده كه م.»

په یكه نی و به رده وام بوو، گوئی: «خۆ له وان یه تۆ له من ژیره تر بی. تۆ نا هه نگی

له دا یك بوونت ساز نا كه ی.»

سهه ر و فه یكمان خواره ده وه.

لیتم پرسی: «به راست تۆ چۆن له م شه ره ده گه ی؟»

- «بی عه قلییه.»

- «كێ ده با ته وه.»

- «ئیتالیا»

- «له به رچی بی؟»

- «نه ته وه یه کی خورت و گه نجن.»

- «ئایا نه ته وه خورته كان هه رده م له شه ره سه رده كه ون؟»

- «وا هه لكه و تون كه بۆ ما وه یه کی باش سه ره كه توو بن.»

- «پاشان چ روو ده دا؟»

- «ده به نه نه ته وه یه کی پیری به سا لا چوو.»

- «لاو، ئهمه ژیری نییه. ئهمه گالته جا رییه.»

- «به لای منه وه ژیره ییه.»

- «نهك به تا بییه تی. ده توانم نمونه ی به لگه دار ی پیچه وانته بۆ بیتمه وه. به لام ئهمه

خراب نییه. ئه ری شامپانیا كا ئمان ته واو كر ده وه؟»

- «كه می ماوه.»

- «هه ندی کی تر به خو ئینه وه؟ پاش ئه وه ده بی جله كانم له بهر بكه م.»

- «وا چاكه چی تر نه خو ئینه وه.»

- «دلنیا یته كه چی تر نه خو ئینه وه؟»

- «به لتی.»

هه ستایه سه ره یی.

- «هیوادارم كه به خت یارت بی و به خسته وه ره بی، ته نه دروستیت له وه په ری باشی

دا بی.»

- «سو یاست ده كه م، هیوادارم هه تا هه تابه بژین.»

- «سو یاست ده كه م. من وام، گه ره بوو یته پی او یکی برو دار كه مردم نو ئیژم بۆ بكه.

دا وام له زۆر له ها ور پیانم كر ده وه، كه مردم نو ئیژم بۆ بكن. من وام له خو راده بیینی كه

بیم به برو دار یکی چاك. به لام نه ها ته دی.»

وا تیبگه م زه رده خه نه یه کی غه مبار ی گرت. به لام دلنیا نه بووم. ئه و زۆر پیر بوو

ده مو چاوی لۆ چدار بوو. كاتی بزه ی هاتی لۆ چی زۆری لی پهیدا بوو، بی به پی هه مو ی

بزر بو وه وه.

گوتم: «رهنگه بیمه مرۆ قی کی برو دار. هه ر چۆنی بی نو ئیژت بۆ ده كه م.»

- «زۆر له خو م راده دیت بیم به برو دار. ما له وه مان هه مو یان به برو ایه کی ته وا وه وه

مردن. به لام ئه وه هه ر چۆنی بی، بۆ من نه ها ته دی.»

- «هیشتا زۆر زوه، دونیا به به ره یه وه ماوه.»

- «له وان یه زۆر درهنگ بی. رهنگه ههستی وام نه ما بی و دوور له ئاینه وه ژیا م.»

- «ته نیا له شه ودا ههستی ئاینم هه یه.»

- «كه وا بی تۆ له دوا ی خو شه و یستی دای. ئهمه له بهر نه كه ی خو شه و یستی

ههستی کی ئاینیه.»

- «تۆ پروات بهوه ههیه؟»

- «ههلبهت.»

ههنگاوێکی بهرهو میژهکه نا. گوتی: «له لوتفی خۆت بوو یاریت لهگهڵ کردم.»

- «وهختیکی خۆشمان بهسهبرد.»

- «پێکهوه بۆ سهروه دهچین.»

### 36

ئهوێ شهوێ تۆف و رهشهبا بوو، لهگهڵ دهنگی ترپه ی بارانی سهرجامی پهنجهره بهخه بهر هاتم. باران له پهنجهرهیهکی کراوه دا دههاته ژوورهوه. یهکێ له دهرگای دا. منیش تا (کاترین) بێزار نهکهم، زۆر بهنهرمی بۆ لای دهرگا چووم و دهرگاکهم کردهوه. کابرای مهیفرۆش له بهر دهرگا راوهستابوو، پالتۆی له بهرکردبوو، شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو.

- «پێکه ههیه قسه بهکت لهگهڵ بکهم، تینیتا؟»

- «مهسه له چیه؟»

- «مهسه له یهکی زۆر ترسناکه.»

تهماشای دهووبه رهم کرد. ژوورهوه تاریک بوو بینیم ئاو له پهنجهره کراوه که دا هاتبوووه ژوورهوه.

گوتم: «فهرموو، وه ره ژوورهوه.»

قۆلیم گرت و بردمه سه رشۆرک، دهرگامان پێوه دا، گلۆپی سه رشۆرکم داگیرساند، له سه ره دیواری بانێۆ دانیشتم.

- «چ رووی داوه (ئیمیلۆ)؟ له باریکی ترسناک دای؟»

- «نه خیر، تۆ له باریکی ترسناک دای، تینیتا!»

- «چی؟!؟!»

- «به یانی ده تگرن.»

- «به لێ؟!»

- «هاتووم پیتی رابگه یینم له دهروه، له شار، له چایخانه یین گوتیم لێ بوو باسیان ده کردی.»

- «تێگه ییشتم.»

لهوێ راوهستا، پالتۆکه ی ته ر بوو. شهپقه ته پڕبووه کهشی به دهستهوه گرتبوو. هه یچی تری نه گوت.

- «بۆچی ده مگرن؟»

- «له بهر چه ند شتی په یوه ندی به شه ره وه یه.»

- «ده زانی ئه و شته چیه؟»

- «نه خیر، هه ره ئه وه نده ده زانم، ده زانن تۆ پێشتر به جلی سه ربازی لێره بوویت.

که چی ئیستا به جلویه رگی مه ده نی، پاش ئه م کسانه وه یه، هه موو که سه ی ده گرن.»

چرکه یی بیرم کرده وه.

- «چ وه ختی دین بۆ گرتنم؟»

- «سه ره له سببانی. کاته که ی نازانم.»

- «چی به باش ده زانی؟»

شه پقه که ی له سه ره ده ستشۆرکه که دانا. شه پقه که زۆر ته ر بوو. دلۆپ دلۆپ ئاوی لێ ده چۆر په یه وه سه ره زوی.

گوتی: «ئه گه ره له خۆت ناترسی و ده زانی گرتنه که ت له سه ره هه یچ نییه، گیران هه یچ

گرینگ نییه. به لām هه موو ئان و زه مانێ گرتن ناخۆشه، به تابه تی له و سه رده مه.»

- «نامه وێ بگبیریم.»

- «که واته برۆ سویرا.»

- «چۆن؟»

- «به به له مه که م.»

گوتم: «به لām ده رباجه که ره شه با یه.»

- «تۆف و ره شه با یه که به سه ره چووه، هه ره چه نده ده رباجه یه کی تو وشه، به لām

به سه له مه تی رزگارتان ده یی.»

- «که ی برۆین؟»

- «هه ره ئیستا، ره نگه له گه ل سپیده ی به یانی یینه گیانت تا بتگرن.»

- «ئه ی جانتا کاتمان؟»

- «خیرا بیان به سته. خیزانه که شت با جلی خۆی له بهر بکا منیش جانتا کانتان بۆ

ده گوازمه وه.»

- «له کوێ ده بییت؟»

- «هه ره لێره، نامه وێ که س له هۆله که به بینێ.»

ده رگای سه رشۆرکم کرده وه. له دوای خۆم دامخسته وه چومه ژووری نوستن.

(کاترین) به خه بهر هاتبوو.

- «چی بووه، ئازیم؟»

- «هیچ نه بووه (كات). چه زده كهی خۆت بگۆزی و هه ر ئیستا به به له م بچیته سوبسرا؟»
- «تۆ چه ز ده كهی؟»
- «نه خبیر، من چه ز ده كه م بگه پیمه وه ناو نوین.»
- «به للام چی قه و ماوه؟»
- «مه یفرۆشه كه ده لئ، به یانی دین بم گرن.»
- «بۆ ئه و پیاوه شیتنه؟»
- «نه خبیر.»
- «كه وای، به په له، ئازیزه كه م، خۆت بگۆزه تا وه كو برۆین.»
- هه ستایه وه، له لایه کی چوار پیا به كه دانیش، چا وه كانیشی هه ر خه و ئوو یون.»
- «ئه وه مه یفرۆشه كه یه له سه رشۆرك؟»
- «به لئ.»
- «كه وا بوو، خۆم ناشۆم، رووت وه رگبیره، ئازیزه كه م. هه ر ئیستا به ده قه بی خۆم ده گۆرم.»
- له گه ل به ر زكردنه وه ی جلی شه وئ پشته سپیم بین، ئینجا ته ماشای ئه ولام كرد، له بهر ئه وه ی كۆریه له ی ورگی گه وهر ته بیوو، چه زی نه ده كرد ته ماشای بكه م. بۆیه ئه و دا وایه ی لئ كردم. كه خۆم له بهر ده كرد، گویم له شوو په ی باران بوو بهر په نجهره كه ده كه وت. شتم ئه و نه ده زۆر نه بوو له ناو جانتا كه ی دا بنیم.
- «له ناو جانتا كه م جیگه ماوه، (كاترین)، ئه گه ر پتویستت پتیه تی.»
- هه موو شته كانم له ناو جانتا داناوه. ئازیزه كه م، له وه واقم ورم اووه ئه م پیاوه بۆچی خۆی له سه رشۆرك په ستیوه؟»
- «بێدهنگ به. چا وه روانی جانتا كانانه تا بیان با ته خواره وه.»
- «پیاویکی زۆر چا كه.»
- «براده رتیکی كۆمه. به م دا واییانه هه ندئ تووتنی پایم بۆ نارد بوو.»
- له په نجهره كرا وه كه دا سه یری ده ره وه م كرد. دنیا تاریك بوو، نه مستوانی ده ریا چه كه به دی بكه م. دنیا باران و تاریك بوو، به للام با یه كه ی هتور تر ببۆه.
- كاترین گوتی: «ئاماده م ئازیزم.»
- «زۆر باشه.»
- چوومه لای سه رشۆرك گوتم:
- «ئیمیلۆ، جانتا كان ئه و هتا لیره ن.»

- كابرا هه ردوو جانتا كه ی هه لگرت.
- كاترین گوتی: «له چا كه ی خۆته یارمه تیمان ده ده ی.»
- «وا مه لئ، خانم، زۆر دلشادم به وه ی كه به گویره ی توانای خۆم یارمه تیتان ده دم.
- به گویره ی توانا كه تووشی هه یچ ده رده سه ر بیهك نه بم. گوئ بگره (به منی گوت) به پتیل كه ی تاییه ت به خزمه تكاره كان ئه وانه ده گه پیمه ناو به له مه كه. ئیوه ش هه ر ئیستا وه رنه ده ره وه. وا خۆتان نیشان به دن بۆ پیا سه ده چنه ده ره وه.»
- كاترین گوتی: «شه ویکه ی خۆشه بۆ پیا سه.»
- «له راستیدا شه ویکه ی شو مه.»
- كاترین: «ئای بۆ چه ترئ.»
- به هۆله كه تپه پرین. به و پتیل كه فرا وانه ی كه به ریا به ختیکی ئه ستوو ر دا پۆشرا بوو چوینه خواره وه. له دامینی پتیل كه كه وه، له نزیك ده رگا كه وه، ده رگه وانه كه، له ته نیشتم مێزی دانیشتیوو به سه رسورمانه وه ته ماشای ده كر دین.
- گوتی: «خۆ ناچیته ده ره وه، گه ورم؟»
- «به لئ، ده مانه وئ ره شه با ی كه نار ده ریا چه كه ببینن.»
- «چه تر ت نبیه، گه ورم؟»
- «نه خبیر، ئه م پالتۆیه له باران ده مپاریزی.»
- به چاوی گومانه وه سه یری ئیمه ی كرد و گوتی:
- «چه تر تكت بۆ په یدا ده كه م، گه ورم.»
- رۆشتم دا وایی به چه تر تکی گه وره وه گه ریا به وه.
- گوتی: «ئمه كه من گه وریه، گه ورم.»
- ده لیری به کی كاغه زیم دا بی.
- گوتی: «ئۆه، پیاویکی باشی زۆر سوپاس.»
- ده رگا كه ی كرده وه. چوینه ده ره وه. بزه یه کی بۆ كاترین كرد، (كاترین) یش بزه یه کی بۆ كرد.
- ده رگه وانه كه گوتی:
- «ئاغا و خانم، زۆر له بهر ره شه با مه وه ساتن ئه گینا ته رتان ده كا.»
- «ئه و ده رگه وانی دووم بوو، ئینگلیزی به كه شی وه رگبیرانیکی وشه به وشه بی بوو.
- گوتم: «زوو ده گه ر پتینه وه.»
- به سه ر پیا ده رتیی لهرتیر چه تره گه وره كه وه، به تاریکی، به ناو باخچه ته ریوه كان به رتگا وه به پیا سه رۆشتم. له رتیه كه شه وه به ره و ده ریا چه كه وه كشاین. با یه كه دوور له كه نار وه هه لئ ده كرد. با یه کی ساردی ته ری (نۆقیتم به ری) بوو. زانیم به فر له

چيكاكاندا دهكهوئ. به لای به له مه به زنجیر به ستراره كاندا، له خلیسكاییه كاندا، به درێژی شۆسته كهوه رۆشیتین تا گه یشتینه به له می کابرای مه یفرۆش. ناوی به رامبه ر بهرده كه تاریک بوو کابرا له پشت ریزه داره كانه وه پازی دا.

گوتهی: «جانتاکان له ناو به له مه كه دان.»

گوتم: «دهمه وی پاره ی به له مه كه ت بده می.»

گوتهی: «چهند پاره ت پێیه؟»

- «زۆر نیه.»

- «وا باشه، دوایی بۆم بنێری؟»

- «چهند؟»

- «به تاره زووی خۆت.»

- «پێم بلێ چهندت بۆ بنێرم؟»

- «ئه گهر رزگارتان بوو (500) فره نكم بۆ بنێره. وایز انم گهر رزگارتان بێی، هه یچ کاریکی واتان لێ ناکا.»

- «زۆر چاکه.»

- «ها، ئه وه سه نده و به جانه بگه ره.» گورزه به کی دایه دهستم.

- «هه ره ئه وه نده له مه یخانه دا هه بوو. ئه مه ش بوتلێ براندی و بوتلێ شه رابه.»

له ناو جانتاکه ی خۆم دان.

- «ده با پاره ی ئه وانه ت بده می.»

- «زۆر باشه په نجا لیرم بدێ.»

په نجا لیرم دایێ، گوتهی:

- «براندیه کی نایابه. گه ره خانمه كه شت به خواته وه لێی مه ترسه. وا چاکه ئه وه سواری به له مه كه بێ.»

به له مه كه ی گرت. به له مه كه له به رامبه ر دیواره به ر دیبه كه وه به رز و نزم ده بووه وه. منیش یارمه ته ی (کاترین) م دا تا وه کو سواری به له مه كه بێ. له دووه دانیه شت و چارۆگه كه ی له خۆی لوول دا.

- «ده زانیت ده چینه کوئ؟»

- «ده بێ به ره وه ژوو رووی ده ریاچه كه وه بڕۆین.»

- «ده زانی به دوو رایێ چهند؟»

- «له پشت لوینۆیه.»

- «له دوایی لوینۆ، کانیرۆ، کانیبۆ، ترانزانۆ، پیت ناچیتته ناو خاکی سويسرا تا

نه گه یته بریساگۆ ده بی به (مۆنتی تامارا) تپیه رین.»

کاترین پرسی: «سه عات چهنده؟»

گوتم: «سه عات یازده ی ته واره.»

- «ئه گه ره به به رده و امی سه ول لێ بده ی له ده وری سه عات حه وتی به یانی ده گه یه وینده ره.»

- «ئه وه نده دووره؟!»

- «نزیکه ی (35) کیلۆمه تره.»

- «چۆن به رتیکه وین؟ له ژیر ئه وه بارانه پتوبستیمان به قیبله نامه یی هه یه.»

- «نه خبیر، بۆ (ئیسزولایسا) سه ول لێ بده، پاشان ده گه یته به ره که ی تر (ئیسزولاماید). له گه ل ئاراسته ی با سه ول لێ بده. (با) ده تگه ییتیتته (پالانزا) وه له وێوه روونکی گلۆیه کان به دی ده که ی. تۆش به ره وه قه راغه که سه ول لێ بده.»

- «له وانه یه ئاراسته ی بایه که بگۆرێ؟»

گوتهی: «نه خبیر، ئه م بایه بۆ ماوه ی سێ رۆژ به م ئاراسته یه هه لده کا. ئه م بایه یه که سه ر له (مایترۆنه وه) هه لده کا. ئه وه قوتووه ش ناوی بارانی له به له مه که وه پێ فرێ ده نه ده ره وه.»

- «باکه می پاره ی به له مه كه ت بده می.»

- «ده با ئه وه ش له گه ل به خت و رتیکه وت بیت، ئه گه ره رزگارتان بوو، ئه وا ئه وه کات چهندی له توانات دابوو بۆمی ره وانه بکه.»

- «زۆر چاکه.»

- «با وه رناکه م. نقووم بێن.»

- «ئه مه یان باشه.»

- «هه رده م له گه ل بایه که، به ره وه باکووری ده ریاچه که بڕۆ.»

- «زۆر باشه.»

پازم دایه ناو به له مه که.

- «پاره ی ئوتیلت به جێه یشتوو.»

- «به لێ، له ناو زه رفیکه، له ژوو ره وه یه.»

- «زۆر باشه. به خت یارت بێ تینیتا؟»

- «به خت یارت بێ. زۆر سوپاست ده که بێن.»

- «سوپاسم مه که ن. ئه گه ره نقوم بوون و خنکان.»

کاترین گوتهی: «ئه وه چی ده لێ؟»

«دهلنج بهخت یارتان بئ.»

کاترین گوتی: «بهخت یارت بئ، زۆر سوپاست دهکه بئ.»

«نامادهن؟»

«بهلنج.»

مه یفرۆشه که خۆی چه مانده وه وه پالتیکی به به له مه که وه نا بۆ ناو ناوه که وه. به سهوله کان ناوم شهق کرد، پاشان به دهست خواحافیزیم کرد، کابراش به هه ناسه به کی سارد وه خواحافیزی و درگرمه وه. رووناکی ئوتیله که م بینى و ههر سهولم لیتدا. تا له بهر چاوان ون بووین ده ریاکه به هیتواشی سه ری ده کرد، به لام ئیمه له گه ل ئاراسته ی بایه که ده رۆشستین.

### 37

له تاریکیدا سهولم لیتدا و رووی خۆم له (با) ده پاراست، باران وه ستابوو، به لام ناوبه ناو رۆژنه به کی لئ دههات، دونیا زۆر تاریک بوو، بایه که شی سارد بوو، ده ستوانی (کاترین) له دواوه ی به له مه که بینم، به لام له توانامدا نه بوو ناوه که بینم که ده می سهوله کانی تیا نقووم بوون. سهوله کان درۆژبوون، چه رمی بیسته یان پیوه نه بوو تا نه یه لئ ده رخزن. سهولم لیتدا، به رزم کرد و، خۆم لار کرده وه، ناوم به دی کرد، سهولم نقووم ده کرد و به رزم ده کرده وه و زۆر به ئاسانی سهولم لیتده دا، به لام نه مه ده ویست سهوله کان به ئاسۆبی به رزمه مه وه، چونکه بایه که له گه ل ئاراسته ی ئیمه بوو، ده مزانی ده سته کانم پفکه یان لئ دئ. بۆیه ویستم تا ده کړئ و له توانام دا بئ سهولم لیتدان دواخه م. به له مه که شی خۆی سووک بوو، به ئاسانی سهولم لئ ده درا، نه ستوانی هه یچ بینم، له خوام ده ویست هه رچی زووتره بگه ینه به رانبه ر (پالانزا).

به لام تۆ چه ند چاوت به (پالانزا) که هوت ئیمه ش هه ر نه وه نده. (با) له سه ر ده ریاچه که وه هه لیکر ده بوو. له تاریکیدا به و جیگایانه تپه رین که په نایان له (پالانزا) کردبوو، نه وه ی رووناکیش بئ نه مان بینى، له کۆتاییدا هه ندئ رووناکیمان له و سه ری ده ریاچه که وه له نزیکى قه راغه که وه بینى. نه ویش (ئه نتر) بوو. بینتیکى باش نه وه ی رووناکی بئ به رچاومان نه که وت و نه قه راغیشمان که وت وه به رچا و، به لام به به رده وامى له تاریکیدا سهولم لیتدا، جارنا جاریش له به ر تاریکیه وه، له و کاته ی شه پۆله کان به له مه که یان سه ر ناو ده خست سهوله کان نه ده گه یشتنه ناوه که، ده ریاچه که به کجار دژوار بوو، به لام له سهولم لیتدان به رده وام بووم، تا له ناکا و به رامبه ر قووچه کیکی به ردین له قه راغه که نزیک بووینه وه که له ته نیشتمان قیت ببوه وه و شه پۆلی ئاوی به رده که وت، ناوه که ی به ره و ئاسمان په رش ده کرده وه، پاشان ده گه رایه وه. هه موو تینى خسته سه ر سهولم راسته، به سهولم چه په ش ناوم گل ده دا به وه، جاریکى تر گه راینه وه ناو

ده ریاچه که و قووچه که که له به ر چاوان ون بوو، ئیمه ش هه ر به ره و سه ره وه ی ده ریاچه که وه ده چووین.

به (کاترین) م گوت:

«بۆ به ره که ی تری ده ریاچه که ده رۆژین.»

«باشه، نه ی نه ده بوو (پالانزا) بینین؟»

«ده بئ به جیمان هیشتین.»

«چۆنى ئازیزم؟»

«باشم.»

«با من به بینیک سهولم لئ بدهم.»

«نه خبیر، هیشتا ماندوو نه بوومه.»

کاترین گوتی: «فیرگسۆنى به سه زمان، به یانى ده چیته ئوتیله که ده بینى له وى نه ماوین.»

«ئه وه به قه ده ر ئه و شته چه جمانم ناکات که به یانى ده بئ به ر له گزنگدان بگه مه به شه ئاوی سويسرا و پۆلیسه کانی گومرگ مان بینن.»

«ئایا هیشتا زۆر ماوه؟»

«نزیکی سى کیلۆمه تر لیره دووره.»

«ئه و شه وه کار و پیشه م سهولم لیتدان بوو، ده سته کانم نه وه نده ژانیا ن زۆر ببوو، که نه مه ده توانی زۆر به قایى سهوله کان به ده ستمه وه بگرم. چه ند جارئ نه وه نده نه ده ما به به له مه که وه خۆمان له لیتواری ده ریاچه که وه به دین زۆر له نزیکى لیتواریه که وه رۆشتم چونکه له وه ده ترسام رێگه بزر بکه م و وه ختم به فیرۆ بڕوا. هه ندئ جار نه وه نده نزیک ده بووینه وه به راده بئ ده مانتهوانی ریزه دار و رێگا که ی سه ر قه راغی ده ریاچه که و چیاکانى پشتی بینین.

باران وه ستا. (با) هه وری به جۆرئ رامالی که مانگ له ژیر هه وره وه ها ته ده ر. ئاو رپکی دوا وه دا به وه؛ چاوم به لووتکه ی درۆژ و تاریکی (گاستا گنۆلا) و شه پۆلی سه ر به که فی ده ریاچه که و مانگی سه ر چیا ی به رزی لووتکه ی به فرین که وت. جاریکى تر هه ور به ری مانگی گرت وه، چیاکان و ده ریاچه که له به ر چاوان بزر بوون. به لام نه مجاره له جارى پیتشو و رووناکتر بوو توانیمان قه راغی ده ریاچه که به دی بکه یین. زۆر به چاکى قه راغه که م بینى. سهولم لیتدا تا ئه گه ر پۆلیسى گومرگ به درۆژایى رێگا کانی (پالانزا) ش هه یین، نه توانن به له مه که به دی بکه ن. کاتئ مانگ ده رکه و ته وه توانیمان قیتلایه کی سپى به دی بکه یین که له سه ر که ناره که له بناری چیاکاندا، رێگایه کی سپى له نیتوان ریزه دارئ، دیار بوو. به درۆژایى ئه و کاته هه ر من سهولم لیتده دا. ده ریاچه که لیره فراوانتر بوو، له وه بری که ناره که له بناری چیاییکه وه رووناکی چه ند گلو پیتکمان بینى.

بئ شک (لۆنیۆ) به. دۆلێکم له نێوان چیاکانی ئەو بەری که ناره کهوه بینی، گوتم هه بئ و نه بئ ده بئ (لۆنیۆ) بئ. گهر (لۆنیۆ) بئ مانای وایه ماوه یه که باشمان بریوه. سهوله کانم له ئاو دهره هینا، له سههر کورسی به له مه که له سههر گازی پشتی لئ راکشام. له بهر سهول لیدان زۆر زۆر ماندوو ببووم. باسک و شان و پشتم ژانیان ده کرد. ده ستیشم ژانی زۆر بوو.

کاترین گوتی: «ده توانم چه تره که هه لڭگرم، وه کو چارۆگه ی لئ بکه یین تا به (با) برۆا.»

- «ده توانی به له مه که باژۆیت؟»

- «له وانیه بتوانم.»

- «تۆ ئەم سهوله بگره له نزیک لایه کی به له مه کهوه له ژێر هه نڭلتی دابنی پئی لئ بخوره منیش چه تره که هه لڭه گرم.»

چوومه دواوه ی به له مه که تێم گه یاند چۆن سهول بگرئ، چه تره کهم لئ وه رگرت، که کاتی خۆی دهرگه وانێ ئوتیله که پئی دابوین. له سههر لموزی به له مه که دانیشتم. چه تره کهم هه لڭا و قهرته یه کی لئوه هات. له ههردو لاهه گرتم. قاشچیم لێک کردهوه، ده سه که که ییم له کورسییه که وه گیرکرد چه تره که پر ههوا بوو. ههستم کرد به له مه که به رهو پیشه وه ده چئ. کاتی به هه مو تینمه وه له ههردو لاهه به قایی گرتبووم به له مه که به کاری بایه که وه تیژ دهرۆیی.

کاترین گوتی: «زۆر باش دهرۆین.»

ئه وه ی له توانام دابوو ببیینم، ته نیا تێله کانی چه تره که بوو. چه تره که له بهر تیننی (با) به رزبووه وه و راپیچی دا، ههستم کرد له بهر تیننی بایه که وه خه ریکه منیش له گه ل خۆی راده پینچئ. به پیتییه کانم رکا به ریم له گه ل پشتی به له مه که کرد تا ببگره رینمه وه. پاشان له ناکاو چه تره که به رهوا ژبوو، ههستم کرد تیلێکی چه تره که به نێو چه وانم کهوت، ههولم دا ئه و تیله بگرم که به کاری (با) وه لوللی خواردبوو، به للام فریای نه که وتم به ته واوی به رهوا ژ بوو، وه خۆم به لینگ بلاوی له نزیک ده سکی چه تره به رهوا ژبووه که بینی، هه لڭم کردبوو تا پر (با) ببئ و ببکه مه چارۆگه. ده سه که که ییم له کورسییه که کردهوه.

چه تره کهم به شپیه یه کی کراوه یی له سههر به له مه که دانا. چوومه لای کاترین تا سهوله کانی لئ وه رگرم. کاترین پێده که نی و دهستی گرم و له پیکه نینی به رده وام بوو. سهوله کهم وه رگرت و گوتم: «چیه؟»

- «که چه تره که هه لڭرتبوو زۆر سههر دههاتیه به رچا و.»

- «وا بزانه وایه.»

به دهنگ گیراوی گوتی:

«پیت ناخۆش نه بئ. زۆر سههر بووی. وا پێده چوو که پانتایت ببست پئ بئ. زۆر

به ئاره زوومه ندانه وه چه تره کهت له ههردو لاهه گرتبوو.»

- «من سهول لێده ده م.»

- «پشووئ بده، که من مه ی بنۆشه. شه ویکی خۆش و مه زنه. زۆرمان بریوه.»

- «ده بئ به له مه که له چالایی نێوان شه پۆله کان دوور بخه مه وه.»

- «بران دییه کهت بز دینم، پاشان پشووئیک بده، ئازیزم.»

سهوله کانم به رزکردنه وه، به سهوله که وه له ناو دهریاچه که دا رۆیشستین، کاترین جانتا که ی کرده وه و بوتله بران دییه که ی دایه دهستم منیش به قه لمه مپ سهر قه باغه که م لیکرده وه و فریکی گه وره م لیدا. به تام و گهرم بوو، که خواردمه وه هه مو وه هه ناوی گهرم کردم وه ههستم به گهرمی و خۆشی کرد. گوتم:

- «بران دییه کی چاکه.»

جاریکی تر مانگ به یین هه وره که که وه ته وه. به للام توانیم که ناره که به دی بکه م. واپیده چوو قووچه کیکی تر له وه سههری دهریاچه که وه بکه و پته به راییمان.

- «له گه ل گهرمی چۆنی کاترین؟»

- «زۆر باشم، به للام که من له شم رهق بووه.»

- «به دۆلکه که ئاوه که فریده دهره وه، ئه و کاته ده توانی قاچت درێژ بکه یته خواره وه.»

پاشان سهولم لیدا، گوتم له سیره ی کلبله ی سهول و شه پ و هۆری ئاوه که بوو که له ژێر کورسییه که وه ده چوو نا و ئه و قووتوه وه که ئاوی پئ دهرده درا.

گوتم: «ده توانی ئه و قووتوه م بده بیتئ؟ ده مه وئ که من ئا و بخۆمه وه.»

- «زۆر پیسه.»

- «قهیدی ناکا. ئاویکی تیهوهر ده که م.»

گوتم له خره و شه په ی قووتوه که بوو، که کاترین له سههر لێواری به له مه که وه ئاوی تیهوهر کرد. پاشان به پری دایه دهستم. دوا ی خواردنه وه ی بران دییه که زۆر تینوو بووم. ئاوه که ئه وه نده ساردبوو. ددانی ته زاندم سه بیری که ناره که م کرد. له قووچه که درێژه که وه نزیک بووینه وه له که ندا وه که ی به رامبه رمان چه ند رووناکیین ده بینرا. قووتوه که م دایه وه دهستی و گوتم: «سوپاس.»

- «عافیته بئ، هیتستا زۆر ماوه گهر ده ته وئ.»

- «نا ته وئ شتئ بخۆی؟»

- «نه خیر، پاش که میکی تر برسیم ده بئ. خواردنه که بز ئه و کات هه لڭه گرین.»

- «زۆر چاکه.»

ئه و شته ی به قووچه کی تێگه یشتبووین خاکیکی سههر دهریای درێژبوو. له قه راغه که دورو که وتمه وه. تا لئی تپسه ریم. دهریاچه که له و ناوچه یه زۆر ته سک بوو. مانگ له ژێر



ههور دووركهوتوهه. ئيشكگرانی كه ناریش له توانایاندا دهبوو به له مه كه مان به رهشی ببینن گهر چاودتیری دهریایان بكر دبايه.

- «كات (١)، چۆنی؟»

- «زۆر باشم. ئه ری ئیمه له كوینده رین؟»

- «وا بزاتم له ههشت میل زیاترمان نه ماوه.»

- «بۆ سهول لیدان ئه و ماوهیه ماوهیه کی زۆره. خو شه ویسته شیرینه کهم، ئاخۆ له ماندویتی بیان نه مردووی؟»

- «نه خبیر، زۆر باشم. ته نیا دهسته کانم ژان ده کهن.»

بۆ سه ره وهی ده ریا چه که بهردهوام بووین. له لای راستی قه راغه که وه که لیتنیک له نیاوان چیاکان هه بوو، گوتم هه بی و نه بی (کانۆبیۆ)یه، دوور له که ناره که وه مامه وه چونکه لیره به دوواوه له ترسی گه یشتنمان به ئیشکگرانی که ناره وه ده بی ناگاداری خو مان بین. له وه ری له پیشمان چیا به کی بهرز هه بوو، که سه ری لووتکه که ی وه کو گوتمه ز بوو. زۆر ماندوو بسووم. ئه و ماوه یه ما بووه وه بۆ سهول لیدان زۆر نه بوو. به لام که مرۆف حالی شری بی ناچارم ئه و چیا به بېرم. ئینجا به لای که مه وه پینج میلی تر بېرم، بهر له وه ی بگه ی نه به شه ئاوی سوئسری مانگیش خه ریک بوو ئاوا بی، جارتیکی تر ههور ئاسمانی داگرته وه، تاریک داها ت. ده م ناده م سه ولیم لیده دا، پشیه که م ده دا بی، سه وله کانم به شپه یه بی هه لگرت تا (با) له تیغی سه وله کان بدا.

کاترین گو تی: «با من که مێ سهول لی بدهم.»

- «ده ترسم، باش نه بی بۆت.»

- «قه سی بی مانا. سهول لیدان بۆ من باشه، له ره قبوون ده مپارتی.»

- «له و با وه ره م نه توانی، کات.»

- «قه سی بی مانا، سهول لیدانی نه رم بۆ ئا فره تی سک پر سوود به خشه.»

- «زۆر باشه، تۆ که مێ هیاوش سهول لی بده. با من بچمه دوواوه ئینجا تۆش وه ره پیشه وه و خۆت به ههر دوولای به له مه که وه بگه.»

له دوواوه ی به له مه که دانیشتم چا که ته که م له به را بوو، یه خه که یم قیت کرد بۆ وه و ته ماشای کاترینم کرد، زۆر به چاکی سهول لی لیده دا. به لام دریتی سه وله کان (کاترین) یان سه غله ت کرد بوو. جانتا که م کرده وه. دوو سه نده و بجم خوارد، بران دیشم خوارد وه. هینا میه وه سه ره خۆ، بزه فریکی تریش بران دیم خوارد وه.

گو تی: «ئیسنا چۆنی ت؟»

- «زۆر باش.»

(١) کات: کاترین

- «که ویستت چیت سهول لی نه ده ی پیم بلتی.»

- «زۆر چا که.»

فریکی تریشم خوارد وه، پاشان دهستی خو مم له هه ردو لیتواری به له مه که گرت، چومه پیشه وه.

کاترین: «نه خبیر، سهول لیدانم پی خو شه.»

- «برۆ دوواوه پشوویکی باشم داوه.»

بۆ ماوه یه کی که م به سایه یی سه ره گه رمی بران دییه وه به سووک و سانایی و بهرده و امی سه ولیم لیدا. له دوایی ئه وه نده ی نه بر د چا پووکانه سه ولیم لیدا یه وه، تامی زهرداویکی رۆن له نه نجامی توند سهول لیدان و له دوای خواردنه وه ی بران دییه وه له ده مه وه په یدا بوو.

گو تم: «ده توانی هه ندی ئاوم بده تی؟»

کاترین: «جا ئه و چی تیا به نه توانم.»

به ره وه ی گزنگ بدا ئه ئه ی باران دهستی پیکرد. (با) له هه لکردن وه ستا بوو. یان که وتبوو ی نه په نای ئه و چیا به ی که که وانه یه کی له ده وری ده ریا چه که دروست کرد بوو. کاتی هه ستم کرد دنیا خه ریکه شه به ق ده دا ت، سوور بووم له سهول لیدان و هه موو تینی خو م دا بی. نه مزانی گه یشتوو ی نه ته کو ی. هه ولیم دا بگه مه به شه ئاوی هه ریمی سویرا. له قه راغی ده ریا چه که نزیک بوو ی نه وه. رۆژ نزیک هه لاتنی کرد بوو، توانیم قه راغه به رد بیه که و داره کان به دی بکه م.

کاترین گو تی: «ئمه چیه؟»

له سهول لیدان وه ستام گویم بۆ ده نگیک شل کرد. ده نگه که ده نگه هاژه ی ماتۆری به له مێ بوو. له قه راغی ده ریا چه که وه نزیک بووم وه. به له مه که م راگرت، کر و بی ده نگ مامه وه. هاژه که نزیک تر بووه وه. به له مێکی ماتۆر دارمان، له بهر باران بیی، که له ته نیشتمان وه بوو.

چوار ئیشکگری که ناری له دوواوه ی دانیشتبوون. شه پقه کانیا ن، که له چه شنی (ئه لپینی) بوون، رووی گرتبوون. تفه نگه کانیا ن به پشته وه بوو. پیده چو به م به یانیه زووه خه الوو بن. توانیم زهردا بی له سه ره کلا وه کانیا ن به دی بکه م و نیشانه ی زهردیش به یه خه یانه وه بوو. هاژه ی به له مه که ش دوور که وه توه و له بهر باران له چاوان گو م بوو.

گه را مه وه ناو ده ریا چه که، چونکه خو م نه مده ویست ئه وه نده له (سنور) نزیک بیه مه وه نه با دا ئیشکگران ریم لی بگرن. له سهول لیدان بهرده و ام بووم. قه راغی ئه و به ریم به دی کرد، بۆ ماوه ی سێ چاره گه سه عات له بهر باران سه ولیم لیدا. گو یمان له ده نگه ماتۆریکی تر بوو، تا ماتۆره که له ده ریا چه که دوور که وه توه، بی ده نگ بووین.

- «وا بزاتم گه یشتوو ی نه ته سویرا، کات.»

- «به راستيته.»

- «هيچ ريگه يي نيبه بؤ زانين، مه گهر سه ريزاي سوتيسرى ببينين.»

- «يا گه له كه شتى سوتيسرى.»

- «گه له كه شتى سوتيسرا گالتهى ئيمه نيبه. ئه و ماتورهى بينيمان رهنه گه هي

گه له كه شتى سوتيسراي.»

- «ئه گهر له سوتيسرا بين ده بي چاشتيكي باش بخوين و ئه ستوروك و سه رتوو و

مړه باي باشيان هه يه.»

پوژتيكي سامال بوو و بارانتيكي نه رم ده باري. (با) به سه ر ده رياچه كه هه ر هه لى

ده كرد و ده مانوانى چهند شه پوژتيكي سه ربه كه فى سېي ببينين كه به لامان رت ده بوون

و به ره و سه رووى ده رياچه كه وه ده چووين. له وه دلنباووم كه ئيستا ئيمه گه يشتوونه ته

سويسرا. چهند خانوويي له پشت ريزه دارى سه ر قه راغه كه وه هه بوو خانووه كانى له به رد

دروست كرابوون، چهند قيتلايهك و كليسه يي له سه ر ته پوژكه يه كدا هه لكه و تبوون. چاوم

برييه ئه و ريگايه ي له لاي قه راغه كه وه بوو، نه بادا ئيشكگرانى كه ناربيان لي بيت.

به لام چاوم به هيچ كه سى نه كه وت. ريگايه كه له ده رياچه كه وه زور نريك ببووه. چاوم

به سه ر يازي كه وت له چايخانه يه كي سه ر ريگايه كه ده هاته ده ره وه، جليكي سه وزي مه يله و

بوري له به ردا بوو، كالووتيكي ناسنى له چه شنى ئه لمان نيبه كانى له سه ر كردبوو.

ده موچاوتيكي گه ش و سميلتيكي به قه ده ر سه رى فلچه ي دداني هه بوو سه يري ئيمه ي

كرد. به كاترينم گوت:

- «به ده ست سه لامى لي بكه.»

سلاوى لي كرد، سه ر يازده كه زه رده خه نه يه كي له روودامانى گرت. سلاوى وه رگرت ه وه.

سه ولّم هيواشتر لي دا، به به رده م ئاوى پيش گونده كه تيه رين. گوتم: «ده بي ئيمه له ناو

سنوورى سويسرا بين.»

- «ده بي له وه خو مان دلنيا بكه ين. نامانه وي مانگيرنه وه سه ر سنوورى ئيتاليا.»

- «ماو ده كه سنوورمان به جيه يشتووه. وايزانم ئه مه شاريكي گومرگييه. سور ده زانم

(بريساگوڤه).»

- «گهر وايي ئه ي نايي پولييسي ئيتالي ليره هه بين؟ چونكه هه رده م پولييسي

هه ر دوولا له شاره گومرگييه كاندا ده بن.»

- «نهك له كاتى شه ر. باوه رناكهم، ريگه ي ئيتالييه كان بدن پي بخه نه سه ر

سنوور.»

شاروچكه يه كي خو ش و دلارا بوو. ژماره يي به له مى ماسيگره كان به دريژايي شوسته

راگيرابوون. توره كانيش له سه ر به ربه ستي ئاوه هه لخصترابوون.

بارانتيكي نوڤتيمبه رى جوانى لي ده هات، هه رچه نده بارانيش بوو، شاريكي خو ش و

خاويين دياربوو.

- «دابهبه زين چاشتمان بخوين؟»

- «له جتي خو به تى.»

هه موو تين و توانم خسته سه ر سه ولى چه په. پاشان به له مه كه م راست كرده وه. هه ر

هاتمه شوسته كه و به له مه كه م هيتايه ته نيشتى. دوو سه و له كه م له ناو ئاودا ده ر هيتنا.

ده ستم به ئه لقه به كي ناسنى گرت. پازم دا به سه ر به رديكي ته ر و كه و تمه سه ر خاكي

سويسرا. به له مه كه م به سته وه ده ستم بو كاترين دريژكرد.

- «وه ره، كات. هه ستيكي به جو ش و خر وشه.»

- «ئه ي جانتاكان؟»

- «له ناو به له مه كه به جيبان به يله.»

كاترين يازى دا. وا پي كه وه له سويسرا ين.

كاترين گوتى: «ولا تيكي چهند به رد له!»

- «ئه ري ولا تيكي مه زن نيبه؟»

- «با بچين چاشتمان بخوين.»

- «توخوا ولا تيكي مه زن نيبه؟ من هه ز ده كه م پيم پي كه وي.»

- «قاچه كانم ته زبون، ناتوانم به چاكي هه ستي پي بكه م، به لام وا هه ست ده كه م كه

ولا تيكي مه زنه. نازيم، تو باوه ر ده كه ي كه ئيمه له سويسرا بين، له و شوينه خويناوييه

ريزارمان بو بي؟»

- «به لي، باوه ر ده كه م، باوه ر ده كه م. به لام پيشتر بروم به هيچ نه ده كرد.»

- «سه يري ئه و خانوانه بكه. ئه ي ئه م گوږه پانه خو ش نيبه؟ نا ئه وه تا شوينن

ده توانين چاشتمانى تيا بخوين.»

- «ئه ي بارانتيكي خو ش نيبه؟ هه رگيز ئيتاليا بارانى واى به خو وه نه ديوه، بارانتيكي

خوشه.»

- «ئه وه ئيمه ين لي ره ين؟ نازيم له و باوه ر ه ي كه لي ره ين؟»

چوونه چايخانه يي، له سه ر ميژتيكي داريني پاك دانيشتن. شيتانه چاومان به ولا و

به ولادا ده گيڤرا، نافرته تيكي مه زنى ده موچاو خاوييني به روانكه له به ر هاته لامان و لي

پرسين ئاره زومان له چيبه.

كاترين گوتى: «ئه ستوروك و مړه با و قاوه.»

- «به داخوه له سه رده مى شه ردا ئه ستوروكمان نيبه.»

- «كه وايي نان بيته.»

- «ده توانم ناني برژاوتان بو ئاماده بكه م.»

- «زۆر چاكه.»
  - «من هينلكه كولاوم دهوئى.»
  - «چهند هينلكه بو گهورهم؟»
  - «سى.»
  - «با چوار بى نازيزم.»
  - «با چوار بى.»
- نافره ته كه رويشت، كاترينم ماچ كرد. دهسته كانيم توند راگوشى، سه يري يه كتريمان ده كرد، چاومان به چايخانه كه دا ده گيتران.
- «نازيزم، جيگا يه كى به ردل نيبه؟»
- گوتم: «زۆر.»
- كاترين گوتى: «نه بوونى نه ستوورك به لامه وه گرینگ نيبه، هر چه نده نه مشه وه هموو بير و خوليام له گه ل نه ستوورك بووه. به لام به لامه وه گرینگ نيبه.»
- «دلّم وا خه بهر ددها كه هر ئيستا ده مانگرن.»
  - «بيري لى مه كه وه، با جارئ چاشته كه مان بخوئين نه گهر پاش نانخواردن بشمان گرن به لامه وه گرینگ نيبه. دوايى نه وان ناتوانن هيچ شتى له گه ل ئيمه بكن. ئيمه هاوولاتى نه مريكى و بهر يتانين و خاوهنى ناوبانگيكي چاكن.»
  - «تو پاسه پورتت هه يه، نيته؟»
  - «هه لبت، هه مه توخوا با چيتر باسى نه وه نه كه ين، با كه يفخوش بين.»
- گوتم: «له وه كه يفخوشتر نابم.»
- پشيله يه كى قه له وى خو له ميشى كه كلكى وه كو په رامووجه قيت كردبو وه به ناو چايخانه كه دا ده روئى. بو لاي ميتره كه مان هات له نزيك قاچم دريژبوو. هر كه پيم پيى ده كه وت ده پيراند. ده سستى خو مم شو پر كرده وه و ده ستم به پشتى داهيتنا، كاترين زۆر به به ختباريبه وه پيئكه نى و گوتى:
- «نه وا قاوه كه هات.»
  - پاش نانى به يانى ئيمه يان گرت. پياسه يه كى كورتمان به ناو گونده كه دا كرد. پاشان بو لاي شو سسته كه چووين تا جانتاكان بينين. سه ربازئ له وئى را وه ستابوو، كرابوو ه پاسه وانى به له مه كه.
  - «نايا نه وه به له مى ئيوه يه؟»
  - «به لى.»
  - «له كوئيه هاتون؟»
  - «له وه يري ده رباچه كه وه.»

- «كه وايى ده بى له گه لمان بين.»
  - «نه ي جانتاكان؟»
  - «ده توانن هه ليان گرن.»
- جانتاكانم هه لگرت، كاترين له ته كمه وه و سه ربازه كه ش به دوا وه مان بو فه رمانگه ي گومرگى كو ن رو يشتين. له فه رمانگه كه وه نه فسه ريكي ره قه له به جلى سه ربازى ليى پرسين: «خه لكى چ ولا تتيكن؟»
- «نه مريكا و بهر يتانيا.»
  - «زه حمت نه بى، ده توانم پاسه پورتته كانتان بينم؟»
- ه ي خو م دا بى. (كاترين) يش ه ي خو ي له ناو جانتاكه ي ده سستى ده ره يتنا. بو ما وه يه كى زۆر سه رى پيدا گرتن.
- «بو چى به به له م هاتوونه ته سويسرا؟»
  - «من پساويكى وهر زشه وانم. سه و ل ليدان په سه ندرتين وهر زشه لام، هر كاتى ده رفه تم بو بره خسى به و كار هه لده ستم.»
  - «بو چى هاتوونه ته ئيره؟»
  - «بو ياريبه زستانيبه كان. ئيمه گه ريده ين. ده مانه وئى به شدارى له يارى زستانيبه كان بكه ين.»
  - «ئيره شوئى يارى زستانى نيبه؟»
  - «نه وه ده زانين. ده مانه وئى بچينه نه و شوئى يارى زستانه ي لييه.»
  - «نه ي له ئيتاليا چيتان ده كرد؟»
  - «من هونه رى بيناسازى و ناموزاشم هونه رى وي نه كيشانى ده خوئند.»
  - «بو چى ئيتالياتان به جيته يشتو وه؟»
  - «بو نه وى يارى زستانه بكه ين. خو ناشكرئ له گه ل به رده وام بوونى شه ر هونه رى بيناسازى بخوئندري.»
- نه فسه ره كه گوتى: «زه حمت نه بى لي ره چاوه ري بكن.»
- چوو ه ژوو ره وه پاسه پورتته كه مانى له گه ل خو ي برد.
- كاترين گوتى: «تو مه زنى. نازيزم، له سه ر نه م فيله ي خو ت به رده وام به. ده مانه وئى وهر زشى زستانه بكه ين.»
- «چ له باره ي نيگار كيشان ده زانى؟»
- كاترين گوتى: «روئنز.»<sup>(1)</sup>
- گوتم: «فيله تن و قه له و بوو.»

كاترين گوتى: «تيتان(۲)».

گوتم: «پرچى تيتانانى بوو. ئه ي دهر ياره ي (مانتينا) (۳)؟»

كاترين گوتى: «پرسيارى گران مه كه. له گه ل ه نديش دهناسم يه كيكى زور تووشه.»

گوتم: «زور تووشه. ده ليني كومه لتيك كونه بزماره.»

كاترين گوتى: «ده بينى من ده بجه هاوسه ريكى دلخوشكهر، ده توانم له گه ل پياوانى گومرگ قسه له هونه ر بكه م.»

گوتم: «ئه وا هاته وه.»

ئه فسه ره ره قه له كه گه رايه وه و پاسه پورتته كاني به دهسته وه بوون.

گوتى: «ده بي ي بۆ (لوكاترۆ) تان ره وانه بكه م. ده توانم سوارى په يتوونى ببن.

سهر يازيكتان تا ويئددر له گه ل ره وانه ده كه م.»

گوتم: «زور چاكه. ئه ي چى له به له مه كه بكه ين؟»

- «به له مه كه ده ستى به سهر داگيراوه. ئه و جان تايانه چيان تيايه؟»

جان تاكاني پشكنى، چاره گي براندى دهر هيتنا.

گوتم: «هه نديكمان له گه ل ناخويته وه؟»

هه ستايه سهر يي گوتى:

- «نه خيتر، سوپاس، پاره ت چهند هه يه؟»

- «دوو هه زار و پيئنج سه د لير.»

له گه ل پاره هاته بار و گوتى: «ئه ي ئاموزاكه ت چهندي هه يه؟» كاترين هه زار و دوو

سه د وه يا زياترى هه بوو، ئه فسه ره كه كه يفخوش بوو هه لوئستى به رامبه رمان ئه ونده لووت به رزانه نه ما.

گوتى: «ئه گهر بۆ وهرزشگاي زستانه ده چن، (ويئنگن) شويئى خويته تى. باوكم

ئوتيليكى قه شه نك و گوره ي له وي هه يه، دهر گاي هه رده م له سه ر پشته.»

گوتم: «شتى چاكه. ده توانى ناوه كه يم بده يي؟»

- «له سه ر كارتى بۆتاني دنووسم.»

زور به ريزانه كارته كه ي پيئدام.

- «ئهم سهر يازه ده تانباته (لوكاترۆ) پاسه پورتته كه تان لاي ئه و ده بي، ده بي ببورن،

به لام وا ده خوازي پيئويسته ئهم ئه ركه مان ئه نجام بده ين. هيوام به رزه (قيزا) يا

(پسووله ي نه گيرانتان) ده دنى.»

دوو پاسه پورتته كه ي دا به ده ست سهر يازه كه، منيش جان تاكلانم هه لگرت به ناو

(۳.۲.۱) ناوى هونه رمه ندانى ويئنه كيشانن.

گونده كه دا رويشتين. تا په يتوونى په يدا بكه ين.

- «هتي!»

ئه فسه ره كه بانگى سهر يازه كه ي كرد و به ئه لمانى قسه ي له گه ل كرد. سهر يازه كه

تفه نكه كه ي به كۆل خوي دا و دوو جان تاكله ي هه لگرت.

به كاترينم گوتى: «شارتيكى خوشه.»

- «شارتيكى زور كرده بييه.»

به ئه فسه ره كه م گوت: «زور سوپاس.»

ده ستى خوي هه لسه قاند و گوتى: «خزمه تتان نييه!»

به دواي سهر يازه كه به نيرو گونده كه دا رويشتين. به په يتوون. به ره و (لوكاترۆ) ئوغرمان

كرد، سهر يازه كه له گه ل په يتوونچييه كه دانيشتن. له (لوكاترۆ) كاتيكي خوشمان

به سه ربرد. پرسياريان لي كردين، به لام له گه لمان زور ره وشت به رز بوون. چونكه خاوه ن

پاره و پاسه پورت بووين. له و باوه رده ا بووم كه بروايان به وشه يي له چيرۆكه

هه لبه ستووه كه م نه كرديي. ئه ودم به شتيكى بي عه قلانه دانا، به لام ئه وش هه روه ك

ليپرسينه وه ي دادگاي وابوو، توشتي ماقولت پيئويست نه بوو، به لكو هه ندي شتي

ته كنيكي مان پيئويست بوو تا ملي ئه و شتانه بگرين.

به لام ئيمه پاسه پورتمان هه بوو، پاره شمان خه رج ده كرد. به م شيوه يه (قيزاي) كاتيان

بي به خشين. ئهم قيزايانه له هه موو كاتي ده كرا لي مان بسه ننه وه، بۆ هه ر شويئيكيش

چووبايين ده بوايه به پولييسمان بگوتبايه.

- «نايا ده توانين بچينه هه ر جيئگه يه كي بمانه ويت؟ به لي. ده بي بمانه وي بچينه

كوي؟»

- «كات، ده ته وي بچينه كوي؟»

- «مؤنترۆكس.»

كاربه ده ستى گوتى: «شويئيكى زور خوشه. ده زانم دل تان پيئى ده كريتته وه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

- «ئيره ش، (لوكاترۆ) شويئيكى سه رنج راكيشه.»

- «حه زمان له شويئيكه وهرزشى زستانه ي لي بي.»

- «مؤنترۆكس هيچ شويئى وهرزشى زستانه ي تيانبييه.»

كاربه ده سته كه ي تر گوتى:

«بسوره. من خۆم له (مؤنترۆكس) وه هاتووم، وهرزشى زستانه له نزيك هيئلى

ئاسنى (مؤنترۆكس)، (ئويه رلاندا)، (بيرنؤس) سازده كرى، راست نييه گه ر نكؤلى

له وه بكه ين.»